Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 104 (1604) ♦ Субота, 14 червня 1997 року ♦ Ціна договірна

Збіг не тільки в кольорах, а й у поглядах

Учора завершився офіційний візит в Україну делегації Міністерства закордонних справ Швеції на чолі з Державним секретарем МЗС Яном Еліассоном. Його прийняв Голова Верховної Ради Олександр Мороз. Як відзначив Олександр Мороз, Україна надає великого значення відносинам зі Швецією. І в їх розвитку велику роль можуть відігравати контакти між парламентами.

В обох законодавчих органах діють групи міжпарламентської дружби. Голова українсько-шведської групи народний депутат Микола Жулинський розповів після зустрічі, що під час розмови велику увагу було приділено темі безпеки у Європі. На думку Яна Еліассона, особливу роль щодо цього може відігравати Європейський союз. Країни—члени ЄС виступають за демократичний розвиток своїх держав, вільну торгівлю, рівноправне співробітництво, а також за дотримання прав людини, її соціальний захист. Ян Еліассон вважає, що саме завдяки втіленню всього вищезазначеного можна буде досягти стабільності у Європі. Олександр Мороз підтримав цю думку.

Листи на зеленому листі

Багато хто з нас виріс за тих часів, коли з Богом, про всяк випадок, спілкувалися мовчки. Пригадую, на Трійцю батько висипав посеред хати мішок свіжоскошеної трави так само похмуро й мовчки, як він звик висипати траву перед коровою. А все одно це було свято. І ось тепер ти виходиш вранці в місто, а завтра Зелена Неділя, і повсюди продають лепеху і навіть полин проти русалок, і ти раптом розумієш, що у твоїй хаті цим зайнятися вже нема кому, окрім тебе. Раніше це робила твоя бабуся, а потім бабуся твоїх дітей, а ось сьогодні залишився тільки ти, і ти купуєш лепеху, і несеш додому, і розсипаєш по долівці — обов'язково мовчки! — але твої діти все одно дивляться на тебе з повагою й захопленням. Вони ще не знають, що оце сьогодні ти посилаєш листи в минуле, а заодно це й листи їм, твоїм дітям, але ці листи вони одержать ще не скоро, десь аж тоді, коли сам ти вже будеш надто далеко звідси...

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Справа Роксолани у читацькому парламенті 7

Космос хоче, щоб ми його чули 13

Болівар не витримає двох... 4

Парламентська хроніка

Особливе партнерство: міст чи буфер?

Вечірнє засідання 12 червня

Міністр закордонних справ Геннадій Удовенко докладно поінформував депутатів про зміст хартії, яка визначатиме взаємовідносини України з НАТО (документ готується для підписання в Мадриді). Вона складається з п'яти частин. В хартії передбачено підтримку з боку НАТО гарантій безпеки, наданих Україні як без'ядерній державі — учасниці договору про нерозповсюдження ядерної зброї.

(Закінчення на 2-й стор.)

Видобуток вугілля — на торішній позначці

За перші 5 місяців поточного року підприємства вугільної промисловості України видобули 32,6 млн. тонн вугілля, що на 200 тис. тонн нижче від запланованого обсягу. Про це повідомив начальник виробничо-технологічного управління з видобутку і збагачення вугілля Міністерства вугільної промисловості Анатолій Деньгін. Він відзначив, що «рівень видобутку вугілля практично утримується на відповідних показниках 1996 року», а падіння видобутку становить лише 0,3 млн. тонн (1%).

А. Деньгін особливо наголосив, що з початку 1997 року видобуток коксівного вугілля в Україні становить 13,5 млн. тонн, що на 4,5% вище від показників відповідного періоду 1996 року, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

НЕ ЛЯКАЙТЕ НАС НАТО!

Лист на першу сторінку

Нині однією з найулюбленіших тем у пропагандистських виступах окремих проросійськи налаштованих депутатів Криму стало поширення НАТО на схід та можливість вступу України до цього оборонного союзу.

У Криму в цьому епатажі характерною є позиція місцевих комуністів. У газеті «Коммунист Крыма» один з читачів, протестуючи проти спільних навчань, фактично назвав його учасників «вражескими солдатами». Хотілось би знати, кого конкретно мав цей автор на увазі? Бо ж американські, британські, бельгійські вояки були союзниками СРСР по антигітлерівській коаліції. Війська НАТО за всю історію існування блоку не розпочали жодної агресивної війни, не брали участі в придушенні народних виступів.

Сергій САВЧЕНКО,
кандидат фізико-математичних наук. Сімферополь.

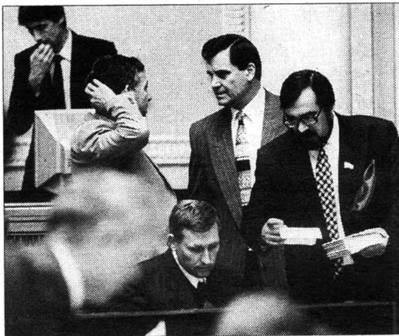
Врожай-97

До жнив — рукою подати

У перших числах липня, а можливо, й на кілька днів раніше загудуть двигуни комбайнів у степах Таврії. Та поки що не в усіх районах Запорізької області все гаразд із завершенням підготовки до жнив зернозбиральної техніки. На лінійку готовності поставлено трохи більш як половину з 1600 комбайнів «Нива» та 300 «Донів». Стримує роботу брак коштів та запасних частин. Щоправда, деякі надії покладають тут на залучення до збирання зернових близько 200 комбайнів «Джон Дір» та «Домінатор».

(Початок на 1-й стор.).

Україна, за словами Г. Удовенка, готуючись до особливого партнерства з альянсом, також заявила про свою вимогу: не розміщувати ядерної зброї на території країн-аплікантів (новоявлених і потенційних членів НАТО). У грудні минулого року НАТО прийняло заяву, підкреслив міністр, у якій гарантує відсутність цих небажаних для нас намірів. Сторони підтвердили своє зобов'язання розвивати співробітництво в рамках Ради євроатлантичного партнерства. Визначено, зокрема, форми реалізації співробітництва, сфери та механізми

Особливе партнерство: міст чи буфер?

проведення консультацій в таких галузях: політичні питання та питання безпеки, включаючи безпеку України; запобігання конфліктам; управління кризами; підтримання миру; врегулювання конфліктів та гуманітарних операцій (беручи до уваги роль ООН та ОБСЄ в цій галузі); контроль над озброєнням та розззброєнням; експорт зброї і супутної передачі технологій та інше.

Два з половиною роки тому, коли Україна порушила питання про свої відносини з НАТО, сама ідея формалізації особливого партнерства видавалася багатьом нереалістичною. Тому, на думку глави зовнішньополітичного відомства, укладення згаданого документа слід вважати успіхом України, що ставить її в ряд провідних країн, які нестимуть відповідальність за підтримання європейської стабільності та безпеки.

На завершення виступу Геннадій Удовенко підкреслив: «Надзвичайно велика, інколи надмірно політизована увага, яку сьогодні приділяють в українському суспільстві питанням розширення НАТО, хоч і є явищем нормальним, однак змушує констатувати: у суспільній свідомості ще не подолано старі стереотипи сприйняття НАТО. Нагадаю в цьому зв'язку: ця організація як союз за свою історію не здійснила жодної агресії».

Зрозуміло, що інформація міністра спричинила неоднозначну реакцію в сесійному залі. Деякі депутати в запитаннях і виступах вимагали протилежного — від негайного порушення питання про вступ України до НАТО до цілковитої відмови від будь-яких відносин з альянсом. Бурхлива дискусія вийшла за межі зазначеної в порядку денному теми. Врешті-решт, навіть соломонове рішення — просто взяти до відома інформацію міністра закордонних справ—не набрало потрібної кількості голосів. Долю особливого партнерства з НАТО тепер вирішуватимуть в комітетах і фракціях. І лише після цього депутати мають «прийняти виважене рішення».

Верховна Рада внесла зміни до Декрету Кабінету міністрів «Про Єдиний митний тариф України», яким визначено, що зміна ставок мита, передбачених Єдиним митним тарифом, здійснюється парламентом. Уряд має право змінювати ставки мита тільки щодо товарів та інших предметів, які переміщуються через митний кордон України, крім підакцизних товарів та товарів, за якими ставки мита встановлено законами України. Сесія розглянула також основний та альтернативний проекти законів, спрямованих на захист українського сільгоспвиробника. У першому читанні депутати підтримали законопроект, підготовлений ініціативною групою на чолі з Сергієм Терьохіним.

Наприкінці вечірнього засідання парламентарії розглянули проект і внесли уточнення до Закону України «Про ставки акцизного збору і ввізного мита на спирт етиловий та алкогольні напої». Внесено зміни та доповнення і до Закону «Про стан акцизного збору і ввізного мита на деякі транспортні засоби та шини до них»: вітчизняні мотоцикли і шини тимчасово звільнено від акцизних зборів.

Людмила КОХАНЕЦЬ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Парламентська хроніка

Чи набуде Київ іміджу європейської столиці

Ранкове й денне засідання 13 червня

Це питання зацікавлено дебатувалося в ході обговорення проекту закону про оподаткування грошових коштів, матеріальних цінностей і нематеріальних активів, що надходять для підготовки та проведення в Києві щорічних зборів Європейського банку реконструкції та розвитку. Про що, власне, йдеться? Представницькі збори Євробанку (з участю близько п'яти тисячі осіб) мають відбутися в Києві у травні наступного року. Чи має Київ належну інфраструктуру, щоб провести заходи такого рівня? На жаль... Отже, її треба створити. Але коштів для цього держава не має. Клопоти щодо їх забезпечення беруть на себе певні європейські структури. Але їм потрібні, зрозуміло, певні гарантії з боку держави. Саме для цього і потрібне прийняття закону.

Однак стосовно доцільності його прийняття єдності серед депутатського загалу, як можна було сподіватися, не було. Звідси — розбіжності в оцінках та аргументації. Більшість виступів зводилася до такого. Прийняття закону зумовить створення на трасі Бориспіль—Київ та в самому Києві інфраструктури європейського рівня. Це насамперед чотири- та п'ятизіркові готелі, приміщення для проведення засідань високого рангу, насичення приміщень найсучаснішим обладнанням тощо. А це —десятки тисяч додаткових робочих місць, як і сотні мільйонів доларів інвестицій, «канали» надходжень яких можуть мати логічне продовження на перспективу. Пільги при цьому визначають як незначні та короткочасні. Отже, наявна економічна доцільність прийняття закону, який відкриє «зелену вулицю» набуттю Києвом іміджу європейської столиці. Тим більше, що з державного бюджету на все це не буде взято жодної гривні. Тоді як усе побудоване, зрозуміло, залишиться в нас і служитиме на користь держави, її міжнародного авторитету і престижу.

Здавалося б, усе ясно. Однак проект закону, який запропонував Комітет з питань фінансів і банківської діяльності в особі його голови Віктора Суслова, під час голосування й переголосування не набрав необхідної кількості голосів. Зрештою, визначення його долі перенесено на наступний сесійний тиждень.

До першої перерви сесія прийняла проект закону про внесення змін і доповнень до Закону «Про єдиний митний тариф». Поправку про вилучення пільг для «чорнобильців» сесія відхилила.

Потому депутати приступили до обговорення наступного проекту закону — про розподіл відрахувань на соціальне страхування та проект постанови про внесення змін і доповнень до постанови Верховної Ради України «Про порядок введення в дію Закону України «Про пенсійне забезпечення».

Оголошене до перерви питання про розподіл відрахувань на соціальне страхування має надзвичайно важливе значення. Виходячи уже з того, що нині в Україні із 50 мільйонів населення 14 мільйонів — пенсіонери. Маємо також ситуацію, коли людина іде у відпустку, а відпускних не одержує. Коли хтось захворіє, а лікарняних йому — Бог подасть... То від кого ж громадянам чекати обіцяного Конституцією соціального захисту? Ось тут і постає чимало колізій. Щоб уникнути їх і ввести гарантований соціальний захист у рамки закону, декотрі депутати запропонували доопрацювати внесений на обговорення законопроект, врахувавши нові обставини (зокрема, Верховна Рада прийняла закон про встановлення мінімальної пенсії у розмірі 70,9 гривні). Однак долю його остаточно не вирішено: Президент ще може накласти на нього вето. Після кількох голосувань та переголосувань депутати вирішили визначитися наступного сесійного тижня.

Наостанок сесія обговорила проект закону про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення. Ряд статей його викликав заперечення депутатів, хоча загалом закон було опрацьовано. Зрештою, проект закону прийнято: «за» проголосувало 248 депутатів.

Іван ДМИТРЕНКО.

У номер

● *Київ*

Зустріч з офіцерами запасу

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз зустрівся із членами Всеукраїнської спілки безквартирних офіцерів запасу та у відставці, які під час обговорення проблем щиро подякували й за те, що в бюджеті на 1996 р. було передбачено 20 млн. гривень на будівництво квартир для цієї категорії громадян.

Олександр Мороз доручив народним депутатам І. Біласу, Ю. Крizькому, В. Головку вивчити питання й підготувати пропозиції з тим, щоб і до бюджету-97 внести рядок про фінансування житлового будівництва для безквартирних офіцерів запасу та у відставці.

Прес-служба Верховної Ради України.

● *Кіровоград*

Із «земляком» і служба — дружба

Шість новобранців із Світловодська після навчання в учбовому підрозділі продовжать службу на військовому кораблі Чорноморського флоту, що носить ім'я їхнього рідного міста. Через деякий час до них приєднаються ще дев'ять юнаків, які здобули корабельні спеціальності в світловодському клубі юних моряків. Та ще й зі своїм флотським кухарем, який здобув спеціальність кулінара-кондитера в профтехучилищі. Є домовленість з командуванням корабля, що надалі більшість його команди становитимуть новобранці з придніпровського міста.

Комітет Верховної Ради України з питань Чорнобильської катастрофи висловлює глибоке співчуття народному депутату України, заступнику голови комітету **Долженку Геннадію Петровичу** з приводу передчасної смерті його батька.

Бюджет-97: змін на краще не станеться

Несприйняття проекту бюджету-97, хоч і не у такій категоричній формі, як їхні колеги-комуністи, висловили члени фракцій Соціалістичної та Селянської партій під час прес-конференції 12 червня. Керівник фракції Іван Чиж зупинився на кількох моментах, котрі він визначив як принципові. По-перше, щодо історії бюджетного процесу. На його переконання, цей доленосний документ міг би бути прийнятий на нормальній законодавчій базі ще наприкінці минулого року. Що завадило? На його думку, нечесна гра з боку виконавчих структур щодо реформування податкової системи. Уряд методом кавалерійської атаки хотів змусити парламент прийняти відповідні закони пакетом. Не вдалося. Тепер згоден, аби бюджет ухвалили на основі бодай двох законів з цього пакету. Звідки така поступливість? Бо неприйняття бюджету виключає надання чергової доларової позички (2,4 млрд.).

Твердження уряду, що, мовляв, обговорення проекту затримується з вини парламенту, — то від лукавого. Ось знову подачу бюджету на обговорення відклав на тиждень сам уряд. Тож ясно, хто гальмує справи, сказав І. Чиж.

Наступний момент: нереальність показників, які беруться за основу дохідної частини бюджету. Так, до бюджету надійшло на 328 млн. гривень менше, ніж передбачено проектом. Яка ж ціна цим, з дозволу сказати, прогнозам?

Про бюджет 1996 року було зазначено: він лише поглибив кризу. Так само наша фракція розцінює і проект бюджету-97, — підсумував І. Чиж. А чи буде він прийнятий Верховною Радою? На це відповідь була така: бюджетний процес набрид усім, у тому числі й депутатам. Напевне, проект бюджету буде ухвалено. Адже цілком ясно, що бюджет, у тому чи іншому вигляді, ситуацію в країні не змінить. Принаймні, на краще...

З оцінками свого колеги погодилися й народні депутати Йосип Вінський та Сергій Сас.

Дмитро ІВАНОВ.

Обсяги виробництва знову скоротяться

Народний депутат Наталя Вітренко на прес-конференції 12 червня висловила думку, що проект державного бюджету, поданий Кабінетом міністрів, буде затверджений Верховною Радою ще до кінця червня. Такого висновку лідер прогресивних соціалістів дійшла після розгляду проекту державного кошторису в Комітеті з питань економічної політики та управління народним господарством.

— Наш комітет — це своєрідний зріз Верховної Ради, отже, ті законопроекти, які успішно проходять обговорення на його засіданнях, потім набирають необхідну кількість голосів і на сесії, — зазначила Наталя Вітренко.

Водночас народний депутат піддала критиці проект державного бюджету. За її підрахунками, і цього року добитися зростання виробництва не вдасться. Навпаки, Наталя Вітренко прогнозує падіння валового внутрішнього продукту ще на 4 відсотки. Окрім того, вона звернула увагу на постійне зменшення доходної частини у проектах кошторису, які подавалися на розгляд парламенту. Так, у вересні минулого року планувалося отримати в державну казну 35 мільярдів гривень, у листопаді — вже 29 мільярдів, нині уряд прогнозує надходження на суму 20 мільярдів гривень.

Наталя Вітренко вважає, що розраховувати на зовнішні кредити не варто, а треба шукати шляхи до залучення коштів, що знаходяться у «тіньовому» обігу.

Володимир КОРОЛЮК.

Або врахують інтереси села, або...

Під час розгляду в другому читанні наступного тижня проекту бюджету-97 фракція Аграрної партії України у разі, якщо народними обранцями та урядовцями не буде враховано її зауважень щодо підтримки АПК, не голосуватиме за прийняття цього документа, повідомив учора на прес-конференції в парламенті заступник голови фракції Сергій Мельник.

За його словами, коштів на село спрямовують усе менше. Як наслідок — торік 87 відсотків агропідприємств усіх форм власності закінчили сільськогосподарський рік зі збитками.

Члени фракції вважають: доцільно збільшити обсяги державних капіталовкладень в АПК за рахунок мобілізації Фонду державного майна. Потрібно більше коштів направити на розвиток соціальної сфери на селі. На підтримку вітчизняного тваринництва необхідно закласти 200 млн. грн. Ці кошти можна отримати за рахунок зовнішньоекономічної діяльності, пов'язаної з підвищенням митних тарифів на експортно-імпортні операції.

Іван ЛАЗНЮК.

Анатолій ФЕДОРІВ, журналіст

Головне — політична воля

Норвегія: конституційна монархія; територія — 386958 кв. км; грошова одиниця — крона; населення — 4324815 чоловік (на 1.01.1994 р.); столиця — Осло.

З моменту проголошення незалежності Україна послідовно налагоджує дружні відносини з різними країнами на всіх географічних напрямах. Мабуть, найповільніше поїзд співробітництва просувається на Скандинавський півострів. І ще тихіший його хід був до Норвегії. Але останні півтора року ситуація почала змінюватися. Причому, позитив намітився і в політичній, і в економічній сферах.

Звичайно, перші кроки були рекогносцировкою, яка визначила, що є точки зіткнення і є взаємний інтерес.

В цьому плані досить перспективний майбутній візит в Україну міністра закордонних справ Норвегії Бйорна Туре Гудала.

— Є велика політична воля у норвезького й українського керівництва далі розвивати співробітництво, — сказав пан Гудал у розмові з вашим кореспондентом. — Сподіваюся, що мій візит, який відбудеться восени нинішнього року, дасть можливість зробити нові кроки на шляху зближення двох країн. Україна для нас — важливий партнер у зовнішній політиці взагалі і зміцненні безпеки зокрема.

Бйорн Туре Гудал

Прикладом прагнення до розширення зв'язків може бути відкриття посольства Норвегії в Україні, яке стало своєрідним мостом для політиків та ділових людей двох країн.

У сфері ідеологічного співробітництва свого роду пробним каменем стало ставлення до НАТО та інших європейських і світових організацій.

Пан Гудал наголосив:

— У Києві обговорюватимемо роль України в євроатлантичному та європейському контексті. НАТО — демократична структура. Приміром, Норвегія — невелика країна, але має повноправний голос у розв'язанні будь-яких питань. Звичайно, із зміною ситуації у світі змінюється й політика НАТО. Свідченням того можуть бути спільні дії військових підрозділів НАТО й колишніх республік СРСР в Югославії.

Слід зазначити, що розширення альянсу відбуватиметься за власними виробленими напрямами. Рух НАТО на схід не належить до тих питань, щодо яких радитимуться з Росією.

Роль Норвегії у політичному житті Європи найближчим часом зростатиме. Досить сказати, що невдовзі ця країна головуватиме в ОБСЄ. Її активність зумовлюється ще й близькістю до Росії, що потребує постійної уваги до зміцнення безпеки. З цієї точки зору розширення НАТО в Центральній Європі Норвегія вважає створенням захисного редуту. Тому кожна країна цього регіону повинна мати шанс одержати квиток члена північноатлантичного клубу за умови додержання основоположних засад альянсу. Не лякає нинішніх натовців і той незаперечний факт, що збільшення кількості одноклубників приховує загрозу перетворення на аморфний союз, таку собі неспішну, неповоротку черепаху.

Саамі — корінне населення Норвегії.

Герої норвезьких легенд і казок — тролі.

Замок Акершус.

Помічник начальника політичного управління МЗС Норвегії Кнут Хауге має з цього приводу власну думку:

— Щоб реальною була стабільність, мають бути реальними гарантії стабільності. А коли хтось захоче виступити як противага НАТО, цій країні доведеться пошукати серйозних аргументів. НАТО адекватно реагуватиме на пряму загрозу з будь-якого боку.

Природно, як усі і вся на Заході, північноатлантичний альянс дбає про свій зовнішній вигляд. Чимало коштів іде на те, щоб, зміцнивши довіру світової громадськості, створити імідж добропорядної організації, котра піклується про загальне благо.

Щоб розширення на схід не викликало побоювання посилення, а поготів загрози з боку НАТО, укладають різноманітні дво- і багатосторонні договори і загального характеру, й конкретні. Є такі угоди і з Росією, і з Україною. Дуже важливого значення надають договорові про обмеження звичайних озброєнь.

Та хоч би що відбувалося, хоч би як змінювалися стиль і методи, дещо залишається стабільним. На цьому наголосив пан Хауге.

— НАТО — військовий альянс, годі це приховувати. Всі знають, з якою метою створювано організацію. На сучасному етапі корінні функції НАТО залишаються незмінними.

Попри весь позірний традиціоналізм поведінки західної держави Норвегія, проте, має свої яскраві особливості. Країна сказала «ні» членству в Євросоюзі, куди всі так прагнуть потрапити. І це не завадило Норвегії посісти міцну позицію на світовому ринку. Більше того, норвежці вважають, що будь-який союз означає якесь підпорядкування комусь, а Норвегія протягом 500 років була в рамках унії під Данією та Швецією і не бажає більше нікому кланятися. Якщо хтось гадає, що втягне гордих вікінгів до чергового союзу і розпоряджатиметься їхніми ресурсами, той глибоко помилиться.

Серйозна й міцна позиція. Є що запозичити.

Осло—Київ.

(Продовження в одному з наступних номерів.)

Гірше, ніж є, не буде

Так охарактеризувала ситуацію з прийняттям державного бюджету на 1997 рік член депутатської групи Соціально-ринковий вибір Олена Крандакова. Вона піддала критиці останній варіант проекту основного економічного закону за його недостатню аргументованість, слабкість розрахунків, а головне — що в ньому вже закладено урізування соціальних виплат населенню.

Заборгованості по виплаті заробітної плати, сказала депутат, не зменшуються, а зростають кожного дня. Це видно з тижневих звітів Національного банку України. На сьогодні вони сягають п'яти і більше місяців. У той самий час в комерційних банках України, за даними Рахункової палати, осідать залишкові кошти, які надходять з бюджету. Ці суми значні, ними можна було б покрити більшу частину боргів населення по заробітній платі.

Така безконтрольність у використанні бюджетних коштів, за словами Олени Крандакової, на руку урядовим чиновникам. Ось тому вони й шукають будь-яку можливість, аби загальмувати бюджетний процес, відтягти прийняття цього закону.

Виходячи з цього, зазначила вона, фракція Соціально-ринковий вибір за те, щоб бюджет якнайшвидше прийняти.

А вади, які нині є в ньому, виправити власними силами. Адже не можна припустити, щоб уряд і далі розпоряджався державними коштами, як заманеться.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

Спонсор лотереї «ГУ»-97

Михайло ВАСИЛАШКО, Олександр ХМИЗ, «Голос України»

Сорок спалахів «Ватри»

Так сталося, що за свою сорокарічну історію тернопільське акціонерне товариство «Ватра», нині знане у світі, ніколи не пестувала доля. Кожне досягнення давалося цьому колективу ціною невтомної праці. Сьогодні важко уявити, що передове, потужне і мобільне виробництво створилося на базі невеличкої тютюнової фабрики «Електроарматура» і започаткувало не лише виробництво світлотехніки, а й усю промисловість Тернополя на початку п'ятдесятих років. У 1957 р. ватрівці випустили перші світильники, а вже наступного року налагодили виробництво надзвичайно складних, як на той час, тепловимірювальних приладів.

Другий етап технічної зрілості та зміцнення інженерного потенціалу пов'язаний з випуском радіогідроакустичних комплексів для Міністерства оборони, яким займалося підприємство впродовж 25 років. Тут з'являлися довершені технологічні процеси штампування, гальванопокрить, механічної обробки. Виникла потреба і у власних машинобудівній та інструментальній базах, які було створено на початку 60-х років, і які весь час поетійно модернізуються. Справжнім дивом було створення прожекторної техніки для спортивних об'єктів XXII Олімпійських ігор. Вигравши тендер у Західній Німеччині та США, тернопільські світлотехніки менш як за два роки розробили й відправили до п'яти олімпійських міст 10 тисяч потужних прожекторів, які здивували спортивний світ.

Визначним етапом в історії підприємства і його виживанні стало виготовлення освітлювальних комплексів для столичного Палацу культури «Україна». На противагу «Ватрі» тоді стали не лише провідні фірми Австрії, Італії, Іспанії, але й високопоставлені столичні чиновники, які й досі запопадливо підтримують зарубіжних товаровиробників. На щастя, високий професіоналізм ватрівців та здоровий глузд найвищих посадових осіб у державі допомогли вибороти тендер. Нині «Україну» освітлюють 126 воістину мистецьких комплексів. Достатньо сказати, що вони за своїм архітектурно-художнім виглядом та елегантністю суттєво переважають найкращі світові аналоги. Для дизайну найголовнішого палацу держави ватрівці використали майже 20 тонн якісного кришталю, а до високого класу чистоти відполірували 600 квадратних метрів металевої поверхні.

Разом з тим, «Ватра» весь час будувалась і вдосконалювала своє виробництво, віддаючи перевагу новітнім технологіям, ноу-хау, організації виробничого процесу на умовах оптимальності та ефективності роботи кожного члена трудового колективу. Керівництво «Ватри» на чолі з Романом Яремчуком завчасно спрогнозувало економічний спад і вже готувалося до непередбачуваних катаклізмів. Ватрівці першими у краї стали на ринковий шлях організації виробництва, у неймовірно складних умовах проштовхували і прокладали собі дорогу на ринки Заходу і близького зарубіжжя. Завдяки цьому і нині підприємство працює рентабельно, експортуючи до 60 відсотків своєї продукції. Однак зароблену валюту не проїдають, а знову вкладають у нові технологічні лінії, активно працюють над переозброєнням виробництва. Та новації даються нелегко — податкова, митна системи не сприяють ні виробництву товарів, ні керівникам, котрі намагаються врятувати вітчизняну економіку.

В одних випадках зароблені гроші передчасно експропрійовуються, в інших — не повертаються. Про це з гіркотою говорили керівники ВАТ «Ватра» на урочистому засіданні з нагоди 40-річчя підприємства. Та навіть за таких несприятливих умов для виробництва світлотехніки нині дають до 30 відсотків бюджетних надходжень у місті. Не мають вони боргів і перед енергетиками, газовиками, комунальниками. В той же час люди, що створюють ці блага, не можуть вчасно отримувати зарплату. Навіть під час святкування ветерани виробництва отримали досить скромні подарунки.

І все-таки факел «Ватри» палає. З конвеєрів фірми сходять 250 різновидів культурно-побутових, більше сотні промислових світильників та прожекторів і майже стільки ж пускорегулюючих апаратів. Упродовж останніх років «Ватра» нагороджена інтернаціональним призом «За кращу торгову марку в 1994 році», почесним знаком американського фонду розвитку східних країн «Золотий глобус». А торік на адресу тернопільчан надійшло привітання президента США Білла Клінтона з нагоди отримання чергової нагороди — «За виживання у кризових умовах економіки». Роботу тернопільських світлотехніків високо оцінив і Президент України Леонід Кучма під час перебування на Тернопільщині. Він зазначив, що підприємство багате не завдяки своїй історії чи продукції, а перш за все працьовитим і відданим справі людям. Вони роблять все можливе, щоб завтрашній день був яснішим і багатшим. З думками про майбутнє, про продукцію третього тисячоліття живе і керівництво «Ватри». Живе і діє на спільне благо.

Тернопіль.

У номер

• *Львів*

Місто — дитя світової цивілізації

Голова міськради Василь Куйбіда повернувся з гарними новинами зі Страсбурга, де відбулася четверта сесія Конгресу місцевих і регіональних влад Ради Європи. На його пропозицію утверджено нове формулювання щодо держав, які прийнято було називати країнами нової демократії. Відтепер Україна, Польща, Литва, Латвія, Естонія фігуруватимуть у Раді Європи (а отже і сприйматимуться світовою громадськістю) як країни демократії, що відновлюються. Адже традиції демократії народилися в Україні не вчора.

У ділових колах Франції також обговорено інвестиційні проекти щодо реставрації центральної частини Львова, яка перебуває в катастрофічному стані. Інвестиційні проекти плановано реалізувати за сприяння Ради Європи.

• *Сімферополь*

Прокуратура Криму: даєш зарплату!

Стан виплати в Криму заробітної плати, пенсій, стипендій та інших соціальних виплат серйозно стурбував Кримську республіканську прокуратуру. Заборгованість із виплати зарплат в автономії сягнула 160 млн. гривень, а з виплати пенсій — майже 70 млн.

З початку року правоохоронними органами в Криму проведено понад 300 перевірок виконання бюджетного законодавства. За їх результатами прокуратурою опротестовано 107 нормативних актів, внесено 226 розпоряджень і 113 подань, притягнуто до дисциплінарної, матеріальної та кримінальної відповідальності низку посадових осіб. Крім того, порушено 141 карну справу, з них 42 вже передано до суду, туди ж направлено 654 позовні заяви. Загалом, після втручання прокуратури, до державного бюджету перераховано 1,8 млн. гривень, а до Пенсійного фонду — 1,6 млн.

Провокація тижня

А ВОЄННА РОЗВІДКА ТУТ НІ ДО ЧОГО

Дані про дислокацію штабів і управлінь зв'язку військових підрозділів ВС Туреччини, а також про систему тривоги НАТО, що було опубліковано в статті «Шпіонський роман» в українській газеті «Політика» за 11 червня, «застарілі як мінімум на 6—7 років» і не готувалися співробітниками управління розвідки Генштабу ВС України. Про це повідомив журналістам в. о. начальника ГУ розвідки Генштабу генерал Володимир Легомінов.

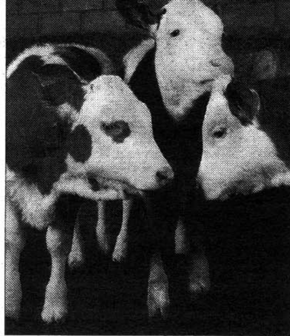
Він зазначив, що з дня формування управління вся документація велася лише державною мовою України, а в статті вона викладається російською. Окрім того, за його словами, точні географічні координати, що їх наводять в опублікованій таблиці, визначають засобами космічної розвідки, яких Україна не має.

Загалом, завірив В. Легомінов, управління виконанням завдань щодо збирання інформації такого роду не займається. «Україна не має такої необхідності», —сказав він, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Валерій ДРУЖЕНКО, «Голос України»

УЛЕТІЛА, НАПЕВНО, ВИСТАВКА В КОПІЙЧИНУ

Експозиція тижня

Худоба, що прибула в село Чубинське (Київська область Бориспільський район) на виставку-продаж «Агро-97», розомлівала від райського життя. Навколо породистих корівок увесь час сновигали доглядачі зі щітками і ганчірками. Вони мали показати хвостатих, як то кажуть, лицем самому Президентові, якого чекали на відкриття.

«Здається, прибули!» — проголосив хтось, і у стані тих, хто виставлявся, було оголошено готовність № 1. Еліту тваринництва розпочали драїти з новою силою. Експозиційним відгодованим корівкам, яких віце-прем'єр Михайло Зубець охрестив «здобутком розуму селекціонерів» і «продуктом інтелекту людини», метушня була «до лампочки». Розвалившись на півметровому шарі тирси, корови ледаче ремигали сінце.

— А що, — питаю одного з експозиціонерів, —невже ви так старанно шкребете худобу і у своєму господарстві?

— Цю — так, — відповідає. Виставкові екземпляри за один день не відтерти. В череді ми добираємо телят. Ліпших із ліпших. Майбутні експонати і сіна їдять більше, і миємо їх частіше. Ось таку корівку до виставки починаємо готувати щонайменше за півроку.

Президент не приїхав. Чим дуже засмутив тваринників. Ескорт, що вимальовувався, на чолі з Прем'єром Павлом Лазаренком потягнувся оглядати технічну частину виставки. Павло Іванович підходив до експонатів, деяких торкався руками, а в кабіну одного з комбайнів навіть заліз. На прес-конференції, що відбулася по відкритті, йшлося про потребу для сільгоспвиробника таких виставок, хоча жоден, як звичайно, не прохопився й словом, у скільки вилилася аграріям підготовка такої широкомасштабної акції, і не порівняв ці, мабуть, астрономічні цифри з економічною вигодою від виставки-продажу. Ну а коли зважити, що експозиція працювала весь тиждень, вітчизняному платникові податків можна лише поспівчувати.

Угода тижня

Збудуймо разом місток довіри

Голова Львівської облдержадміністрації Михайло Гладій та Перемиський воєвода Станіслав Байда (Республіка Польща) підписали угоду про співпрацю.

Власне сама співпраця триває давно — у різних галузях, а офіційну угоду підписано вперше. Чи дасть цей документ живильний струм для розбудови ділових контактів, для здійснення спільних програм, для взаєморозуміння і злагоди? Таким було найперше запитання на прес-конференції за участю керівників двох регіонів та Надзвичайного і Повноважного Посла України в Республіці Польща Петра Сардачука. На рівні офіційно-дипломатичному сторони зійшлися на тому, що співжиття сусідів має бути кращим, аніж стосунки родичів.

Результати співпраці найбільш помітні на кордоні. Грандіозний міжнародний перехід «Корчова — Краковець» ось-ось стане до ладу.

Промовистою ілюстрацією співпраці на міжнародному рівні є також спорудження на кошти польського уряду нового корпусу української школи імені Шашкевича.

А от зустріч в Українському народному домі мала гіркуватий присмак. Угоди на міждержавному і міжрегіональному рівнях поки що не надто змінили на краще моральне самопочуття тамтешньої української громади. «Ми не просимо у вас фінансової допомоги, але ви станьте на наш захист муром», — так зверталися літні люди до української делегації. Рецидиви минулого (операція «Вісла», депортація) досі даються взнаки на побутовому рівні та у рішеннях деяких посадових осіб. Напередодні до відкриття традиційного фестивалю української культури в Польщі, що запланований на кінець червня, президент міста Перемишля Тадеуш Савицький заявив через засоби масової інформації: «Не позваляйм». Та акціями протесту місток довіри не збудуєш. Нині суб'єкти згаданої угоди і громада шукають шляхи порозуміння...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів — Перемишль.

Людмила ГРАЧ, «Голос України»

ВІДКЛЮЧАТЬ ГАЗ. ЦЕ РАЗ

Схоже, багатьом доведеться розпрощатися з блакитним вогником. На 1 червня борги за спожитий газ комунально-побутовими підприємствами, бюджетними організаціями та населенням становлять 4,3 млрд. гривень. На жаль, ця боргова яма дедалі глибшає, а попереду — опалювальний сезон. За що купувати необхідну кількість палива? Над цим запитанням уряд змусив замислитися неплатників, прийнявши відповідну постанову про відключення їх від газопостачальників. Мало того, державний міністр з питань промисловості та паливно-енергетичного комплексу Анатолій Мінченко на нараді керівників газової галузі з представниками облдержадміністрацій попередив, що «найсуворіших заходів застосовуватимуть» і до тих, хто чинитиме перешкоди діям газовиків. Навіть посадових осіб у разі втручання буде притягнено до кримінальної відповідальності.

Відключення не загрожує лише соціально важливим об'єктам — лікарням, пологовим та дитячим будинкам, будинкам інвалідів, пенітенціарним закладам, військовим частинам, що несуть бойове чергування.

На нараді пропонували раціонально використовувати кожний кубометр газу, зокрема, проводити на виробництві реструктуризацію і впроваджувати ресурсозбережні технології.

Пенсіонерам та іншим малозабезпеченим верствам населення залишається лише порадіти, що нині не зимно.

Звісно, після такого рішучого заходу наслідки не забаряться. Зокрема, фахівці легкої промисловості прогнозують цілковите зупинення фарфоро-фаянсової галузі, яка свою продукцію здебільшого реалізує за бартером. Поміж злісних неплатників є й ті, у яких просто нема грошей.

Київ.

Дошка пошани

Болівар не витримає двох...

Будинок для божевільних. Палата «Бонапартів».

Сеня з плакатом на спині «Ні голодомору! Ні геноциду!» верхи на прутику гардасає так, що тремтять стіни.

— Тпру! Тпру! — кричить лікар. — Сеню, куди це ти на такій шкапі намилився?..

— В Яготин. Звідти наші члени Прогресивної соцпартії збираються в похід на Київ, до Верховної Ради!

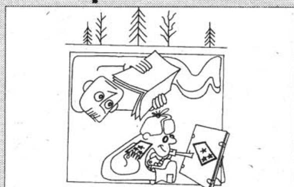
— Але ж похід-то піший, а ти, я бачу, на коні!..

— Ге! — шморгає носом Сеня. — Я, як галантний кавалер, не потерплю, щоб наш лідер товариш Наталя била свої ноги об асфальт. Її ноги належать ПСПУ! Її я посаджу ось сюди, — Сеня киває головою на прут позад себе.

— Сеню! — заклопотано чухає потилицю лікар. —Думаю, що твій Болівар не витримає двох. До Києва не доскаче. Зірвете к бісу таку прогресивну акцію. Посади свою товаришку ось на цього огиря...

Сеня зачудовано оглядає подаровану мітлу, на хвильку заплющує очі: уявляє, як вони летять-скачуть удвох до Києва — Сеня на прутику, Наталя на мітлі...

Авторитети і гранатомети

Криївка. Підпільник Кіндрат при світлі каганця читає газету, його подільник Юзик притуляє наган до свого чола.

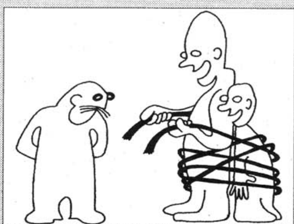
— Кіндрате, га, Кіндрате, якщо раптом я загину, як думаєш, що про мене скажуть?

— Не знаю напевне, але, гадаю, полковник Євдокимов на прес-конференції казатиме, що за тобою вже давно тюрма плакала...

— З якого б це доброго дива? Я — народний месник!

— Ага, розказуй! Он Доброславський теж хвалився, що він чесний бізнесмен, і всі в Луганську вірили в це, ручкалися з ним, мало не цілувалися, а як тільки його з гранатомета вцрелили, злітатот втор ов облас ної ... —

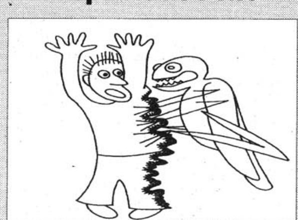
Селезньов терпить і нам велить!

Спікер Державної Думи Росії Геннадій Селезньов: «Україна, кінець кінцем, приєднається до союзу Росії і Білорусії, просто для цього потрібно трохи терпіння і часу».

Від чергового: *... Тільки одне незрозуміло: в кінці яких кінців це станеться?..*

Коли Бог не видасть і саранча не з'їсть

— Ти чув про саранчу?

— Ні, я чув про ВВП!

— ?!

— Ну, валовий внутрішній продукт!

— Невже?! Невже і його клята саранча схавала?!

— Ще ні! Але все одно звернуть на неї. Або — на сибірку, повінь чи посуху...

Черговий по дошці Вілен КАЙДАШ.
Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Бухгалтерія тижня

ДЕФІЦИТ ДЕРЖБЮДЖЕТУ НА 1997 РІК ПЕРЕДБАЧАЄТЬСЯ В РОЗМІРІ 5,7 ВІДСОТКА ВІД ВВП

У ПРЕДСТАВЛЕНОМУ Кабінетом міністрів України для другого читання до Верховної Ради проекті держбюджету-97 передбачаються доходи у сумі 20,193 млрд. грн., а видатки —25,926 млрд. грн.

Граничний розмір дефіциту встановлюється в сумі 5,733 млрд. грн., або 5,7 відсотка ВВП і 22,1 відсотка видатків держбюджету.

Як стало відомо агентству «Інтерфакс-Україна», доходна частина бюджету формується за рахунок ПДВ (8,296 млрд.), акцизного збору (672,98 млн.), податку на прибуток підприємств і плати за торговельний патент на окремі види підприємницької діяльності (546,996 млн.), податку на землі (225 млн.).

Рентна плата за нафту і природний газ, що видобуваються в Україні, а також різниця в цінах на природний газ мають принести в бюджет 1,56 млрд. грн., а надходження від Держкомітету з матеріальних резервів — 2 млрд. грн.

Збори та інші неподаткові доходи становлять, згідно з проектом, 907,9 млн.

Окрім того, намічено отримати 3,879 млрд. грн. за рахунок надходжень у загальнодержавні фонди фінансових ресурсів, у тому числі 2,144 млрд. у Чорнобильський фонд, 689,6 млн. — у Фонд соціального страхування.

Більше 404 млн. грн. у доходну частину держбюджету планується отримати з бюджетів областей і Києва.

Окрім того, джерелами формування доходної частини держбюджету є плата за спеціальне використання водних ресурсів (317,5 млн. грн.), спеціальне використання лісових ресурсів (31,49 млн.), спеціальне використання надр при видобутку корисних копалин (26 млн.), збори за геологорозвідувальні роботи, виконані за рахунок держбюджету (337 млн.), державне мито (114,59 млн.), надходження від зовнішньоекономічної діяльності (601,1 млн.), надходження від перевищення поточних доходів над видатками Нацбанку (200 млн.), надходження від реалізації дорогоцінних металів з Держфонду дорогоцінних металів (2,2 млн.), а також інші надходження (70 млн.).

Видаткова частина держбюджету передбачає 1,893 млрд. грн. на соціальний захист населення, 2,186 млрд. грн. — на фінансування соціально-культурних установ, 610 млн. грн. — на фінансування науки.

Окрім того, серед статей видатків: державні капіталовкладення — 288,7 млн. грн., фінансування будівництва житла для військовослужбовців та співробітників органів внутрішніх справ — 40 млн.

Видатки держави на фінансування народного господарства становлять 4,978 млрд., на оборону — 1,45 млрд., правоохоронну діяльність і забезпечення держбезпеки — 1,632 млрд., підрозділів МінНС — 45,7 млн., фінансування заходів щодо ліквідації стратегічних ядерних озброєнь — 10 млн.

11,26 млн. планується витратити 1997 року на фінансування житловокомунального господарства, 74,9 млн. — на охорону навколишнього середовища, 6 млн. — на реставрацію пам'ятників, 5 млн. — на фінансування заходів щодо облаштування депортованих кримських татар.

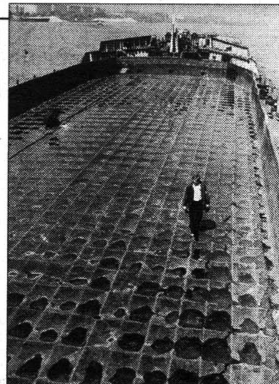
На утримання місцевих державних податкових адміністрацій планується виділити 263 млн. грн., на функціонування загальнодержавних органів законодавчої та виконавчої влади —111,5 млн., системи загальнодержавних органів виконавчої влади — 311,27 млн., утримання судової системи — 95,2 млн., матеріально-технічного забезпечення спецпідрозділів по боротьбі з оргзлочинністю — 10 млн.

Видатки на обслуговування зовнішнього державного боргу визначені у сумі 2,51 млрд. грн., зовнішньополітичну діяльність — 384,35 млн. грн.

Інші видатки бюджету становлять 1,577 млрд. грн., у тому числі з погашення заборгованості по заробітній платі та соцвиплатах — 1,469 млрд. грн., резервний фонд Кабміну — 200 млн.

Видатки на обслуговування державного внутрішнього боргу заплановані у розмірі 950 млн. грн.

2,753 млрд. грн. передбачено передати з держбюджету в бюджети Криму, областей і Севастополя.

Запитання тижня

Георгій ВОРОТНЮК, «Голос України»

Почім локшина, пани міністри?

Якось у Миколаєві корабели пікетували облдержадміністрацію. Не знічев'я вийшли люди на вулицю: ані роботи, ані зарплати... Акцію помітили не тільки в Миколаєві, а й у Києві: міністр машинобудування, військово-промислового комплексу і конверсії Василь Гуреєв кілька разів в інтерв'ю УТ-1 намагався переконати, що в ситуації, яка склалася в суднобудівних колективах, вини міністерства та уряду немає. Так і сказав: столичні відомства перед корабелами чисті. А винні в усьому керівники кораблебудівних підприємств, які уклали з іноземцями збиткові для української сторони контракти. Ніби тих горезвісних керівників призначав не Київ! Та й що заважало міністерству цікавитися поточними справами в галузі, вимагати державної експертизи угод на кілька мільйонів доларів?

Вже коли запахло смаленим, Василь Гуреєв підбадьорив: пообіцяв спитати з керівників за всією суворістю закону. Але ж багато з тих, хто підписував збиткові контракти, вже сидять в інших кріслах! А ще міністр пообіцяв кредити, які вже навряд чи поліпшать ситуацію...

Хотілося б у коментарі до урядових обіцянок звернутися також до Миколи Круглова, нового міністра транспорту України, який донедавна очолював Миколаївську облдержадміністрацію і, як державний чиновник високого рангу, мав би контролювати хід справ на державних суднобудівних заводах та попереджувати невиважені кроки їхнього керівництва. Не встиг. Тепер він має піклуватися про цілу галузь...

Після поїздки нового міністра до Одеси, а точніше, після визної колегії Міністерства транспорту, присвяченої проблемам Чорноморського морського пароплавства, журналістам видали чергову порцію локшини: «Ми маємо можливість, — сказав Микола Круглов, — кошти чи то Миколаївського, чи Херсонського, а чи Одеського портів спрямувати на погашення боргів та поліпшення фінансового становища пароплавства. Ці речі вже давно можна було б зробити і забути про все».

І справді, в ЧМП справи ще гірші, аніж, скажімо, у миколаївських корабелів. В останніх хоч майно поки що збережене, а тут десятки суден заарештовані в іноземних портах за борги. Та чи спитали згоди портовиків на проведення такої операції? І хто ці кошти згодом відшкодує —міністерство?

Багато запитань хочеться поставити нашим високопоставленим виробникам локшини...

Одеса.

Пристрасті тижня

Партійна резолюція під прем`єрське сукно

Павло ЛАЗАРЕНКО Анатолій МАТВІЄНКО

ДЕЛЕГАТИ 2-го з'їзду Народно-демократичної партії України (НДПУ) ухвалили і направили Президентові України політичну резолюцію з вимогою відставки уряду і Прем`єр-міністра Павла Лазаренка.

Як повідомив журналістам після завершення з`їзду лідер НДПУ Анатолій Матвієнко, ця вимога «не викликана спекуляціями або торгами щодо посади прем`єра». «Таке рішення прийнято в інтересах держави і нашої спільної перспективи»,- заявив він.

За словами А. Матвієнка, якщо Президент не прийме рішення про відставку Прем`єр-міністра, то сам він піде у відставку з посади глави Вінницької обладміністрації. «Це буде не демарш, а вимушений захід», — зазначив він.

***

Коментуючи на прохання агентства «Інтерфакс-Україна» вимогу лідера Народно-демократичної партії України Анатолія Матвієнка про відставку глави уряду, П. Лазаренко сказав: «Можна зрозуміти керівника партії, який критикує сьогодні уряд». Однак «позиція пана А. Матвієнка як глави Вінницької обласної адміністрації мене справді стурбувала». Зазначивши, що «діяльність уряду в цілому визначається з того, як ідуть справи в регіонах», Прем'єр-міністр заявив, що «у Вінницькій області справи йдуть набагато гірше, ніж у їхніх сусідів...

П. Лазаренко вважає, що «нинішньому главі Вінницької обласної держадміністрації необхідно визначатись, як він сам заявив: або займатися політикою, жити і представляти партію в Києві, або безпосередньо розв'язувати проблеми, які випливають з його безпосередніх обов'язків керівника області».

Прогноз на літо

Володимир ПРИТУЛА, «Голос України»

Відпустка на сонячному півострові

Перед поїздкою на південь прочитай і передай товаришеві

ЯКОСЬ непомітно поспіло літо, а разом з ним — сезон відпусток. І якщо вам пощастило — ви маєте роботу, там вчасно платять зарплату і навіть ви отримали відпускні, то негайно складайте валізи і — гайда до Криму. Отже, про відпустку на сонячному півострові.

Насамперед, про погоду. Звичайно, у разі чого —всі претензії до гідрометеорологів. Бо саме вони, як правило, винні в тому, що йде дощ чи смажить сонце, а вони прогнозують тепле і м'яке літо.

Далі — про екологію і гігієну. Фахівці запевняють, що Чорне море біля кримського узбережжя цього року, як ніколи, чисте. Причина банальна — абсолютна більшість кримських підприємств зі шкідливим виробництвом вже кілька років простоює. Але попри це головний санітарний лікар автономної республіки Юрій Дорофєєв закликав кримчан і гостей сонячного півострова регулярно мити руки, а також овочі й фрукти.

Останніх, до речі, бачено-небачено. Причому і вітчизняного, і турецького виробництва. Ціни, правда, чим ближче до моря — тим вищі. Тож, якщо ви візьмете із собою відро волинської картоплі чи запорізьких помідорів, вас ніхто не засуджуватиме.

Міліція теж обіцяє всіляке сприяння вашому безпечному відпочинку, а нещодавно навіть провела спеціальну нараду, а потім два десятки операцій, в результаті яких чимало нехороших людей, щоб не перешкоджати відпочинку хорошим, «відпочиватимуть» у місцях, що посилено охороняються. Головне управління МВС України в Криму не уточнило, де саме, однак повідомило, що правоохоронні органи під час курортного сезону працюватимуть на особливому режимі. Але порадило бути обережними, не залишати речей на пляжі без догляду, грошей і цінностей в номерах готелів і санаторіїв, не купатися одному (чи навіть удвох) опівночі у відлюдних місцях.

А ще ви знову зможете вільно користуватись рідною мовою в громадських місцях. Якщо ще 2 — 3 роки тому за вашу полтавську говірку якась євпаторійська торгова мала вас обізвати бандерівцем чи в ялтинському тролейбусі могли порадити забиратись в «сваю хахляндію», то тепер говоріть хоч китайською —вам лише мило посміхатимуться. Аби ви тільки платили і не нарікали на ціни. А якщо у вас «канадійський» або «філядельфійський» акцент — проблем майже не буде. Хіба, що з обміном іноземної валюти.

Обмінні валютні пункти в Криму чи не на кожному кроці. Однак не радив би везти сюди заощаджені для відпочинку долари чи марки. Кілька місяців тому кримський кримінал встановив повний контроль над готівковим обміном валюти на півострові, і тепер її курс регулюється не ринковою кон'юнктурою, а вказівками «крутих» дядьків. Обмінний курс, приміром долара, в Криму значно нижчий, аніж у Києві чи інших регіонах України. Зокрема, в Сімферополі він коливається в межах 1,70 — 1,80 гривні за долар — купівля і 1,88 — 1,90 — продаж. В Ялті та інших курортних містах і селищах долари на гривні міняють за ще нижчим курсом. Тож, якщо ви маєте трохи «зелених» — обміняйте їх на рідні і тверді гривні у своєму місті і не майте потім мороки біля моря.

Для тих, хто любить романтичний «дикий» відпочинок —коли ночуєш у «курнику», а харчуєшся консервами і салом, повідомлю, що нині в Ялті мінімальна ціна за ліжко-місце в приватному секторі — 10 гривень за ніч. Але можна найняти апартаменти і за 30 — 40 доларів на добу. Розцінки в Євпаторії, Феодосії, Судаку, селищах Південного берега на 10 —20% нижчі за курортну столицю Криму — Ялту, а в приморських селах Чорноморського і Бахчисарайського районів та на Азовському узбережжі півострова — майже удвічі.

А хто надає перевагу організованому відпочинку, але не знає, кому довіритись, пам'ятаючи, як два роки тому спритні ділки в Росії «наклепали» сотні фальшивих путівок до «Артека», раджу звернутися до філій Центру реалізації путівок курортів автономної республіки, які відкрито у Києві та усіх обласних центрах України. Вони також працюють у Сімферопольському аеропорту і на залізничному вокзалі. І вибрати тут є з чого.

(Закінчення на 16-й стор.).

Пам'ять тижня

Лідія ТИТАРЕНКО, «Голос України»

Трагедія Поперечного Яру

Про монастирищенське гетто, де 1942 року фашисти розстріляли понад 4 тисячі мирних жителів єврейської національності, стало відомо лише в останнє десятиріччя. З тих пір до Поперечного Яру, звідки пішли в небуття безневинні жертви, щороку в день трагедії приходять і приїздять сотні людей, об'єднаних спільним горем.

На нинішній День пам'яті прибули рідні і близькі загиблих зі США, Канади, Франції, Великобританії, Австрії, Ізраїлю. На місці масового розстрілу відбулися пам'ятний мітинг, релігійна церемонія.

Новина тижня

Богдан Ступка вступив до Народного руху України

Кілька акторів театру імені Івана Франка на чолі з Богданом Ступкою отримали партквитки Народного руху України, повідомили «Інтерфакс-Україна» в агенції «Рух-прес».

Як зазначається в повідомленні, найближчим часом у рамках проголошеного лідером Руху В'ячеславом Чорноволом курсу на «інтелектуалізацію Руху» очікується вступ до організації значної групи акторів театру та естради.

За листом читача: резонанс

Так що із сиротами?

Лист, котрий надіслала до редакції Валентина Черкасова з села Зелений Гай Криворізького району, хочеться читати і перечитувати ще і ще раз. Спершу то ніби схвальний відгук на нашу публікацію про сімейний дитячий будинок Валентини Іонової, що її було вміщено у номері від 22 лютого цього року. «Це — дуже благородна і потрібна справа, — пише Валентина Григорівна, — коли діти-сироти потрапляють у сім'ю. Тут вони мають усе, щоб рости здоровими, знати батьківську ласку, виховуватися чесними і порядними, привчатися до праці. Як немає цього, наскільки діти нещасні, я знаю з власного досвіду, бо і я, і мій чоловік рано залишилися без батьків і росли в дитбудинку. А він —сім'ї не замінить...»

А далі стає ясно, що авторка листа — людина непересічна і цікава, щедрої душі і великого серця, обдаровує односельців. За фахом і агроном, і культпрацівник, Валентина Черкасова чимало літ працювала серед земляків за обома спеціальностями. Та зараз її тут знають як лідера сімейного фермерського господарства «Зірниця». Два роки домагалася, щоб виділили землю, зате нині не лише вирощує хліб, а й власним прикладом наснажує селян.

Однак вибрала годину написати листа задля того, щоб поділитися новою своєю мрією, якої ніяк не вдається здійснити. «Наша родина теж вирішила відкрити сімейний дитячий будинок, — читаємо в листі Валентини Григорівни. — Щось на зразок фермерського господарства-дитбудинку. Підрахували, що одягом та харчами самі забезпечимо прийомних дітей. Єдина перешкода — тісна хата».

Черкасовій підказали, що поблизу, у Кривому Розі, закрили десятки дитячих садків, отож приміщення порожні. «Так, справді, закрили, справді, стоять незайняті, — заявили в міському райвиконкомі, — але вони нам потрібні і вам не дамо». Там відкрито не відмовляють, але вже втретє... запрошують прийти через тиждень. Як і в Криворізькому міськвиконкомі — наче й надати обіцяють, а не надають. «А нам уже в поле пора, ходити по кабінетах нікоги, — пише Валентина Черкасова. — Оце точнісінько так було, коли п'ять років тому «вибивала» землю. Ні — і квит. Тільки в Київ довелося тоді чотири рази їздити. Зараз я до Києва ще не дійшла, зате тут, на Криворіжжі, пороги кабінетів наоббивала більше, ніж треба. Хай земля — то політика: моя сім'я фермерська і ніби руйнує всю сільську систему. А діти — це теж політика? Щоб узяти й урятувати їх від сирітства... Думаю, що таки політика, бо сім'я —первинний осередок кожного здорового суспільства. Це — істина, не підвладна інфляції і системам...»

То виникає запитання: а чи має підстави Валентина Григорівна і її сім'я претендувати на відкриття родинного дитячого будинку? Це ж бо яка відповідальність! З'ясувалося, що наша колега з криворізької газети «Червоний гірник» Лариса Чухан добре знає цю жінку. Тому ми й попросили Ларису Максимівну сказати своє слово.

Микола НЕЧИПОРЕНКО,
власний кореспондент «Голосу України».

Дніпропетровська область.

«Раз добром зігріте серце»...

Ніхто не проти. На словах

Валентина Черкасова справді відомий «одноосібник» у сільськогосподарському виробництві, водночас великий колективіст у сімейному житті. Нині її родина — це чоловік Анатолій Миколайович, син Сергій та дочка Світлана, прийомний син Валерій, найулюбленіші онуки —Яночка, котрій три роки, і шестимісячний Андрійко. Іншим такої сімейки вистачило б з головою, а Черкасовим — мало. Вони взяли б ще десятеро-дванадцятеро дітей, причому віком до десяти літ і менше, та й самотню бабусю, кажуть, теж.

—Бо так хочеться мати маму, — зізнається Валентина Григорівна. — Хочеться, щоб мати і полаяла, і порадила...

Як їхала Валентина у місто обходити установи та просити дозволу взяти дітей, Анатолій Миколайович, залишаючись із Андрійком, наказував дружині:

—Та проси там маленьких хоч двійко, щоб кожному було по онуку. А то одного Андрійка на всіх не вистачає.

Чесно кажучи, трохи дивно, що люди щиро вірять: досить прихистити хлоп'я — і воно стане онуком, приголубити самотню бабусю — і то буде мама. А якщо бабуся виявиться, даруйте, відьмою за норовом? А коли у хлоп'яти погана спадковість — і ростиме ледаче, злодійкувате, взагалі зарізяка?

Валентина Григорівна про гени не сперечається —наука є наука, може бути й так. Вона тільки з свого життя знає, що сім'я, доброта і любов спроможні виправити будь-які вади. У людині багато чого закладено і святого, й грішного, та мудрість у тому, щоб дати хід світлому і пригнітити темне.

Доказ — її названий син Валерій. Трапилося так: років п'ять-сім тому брали вони інтернатських з Інгульця до себе на літні канікули. Село — це і привілля, і свіже повітря. Хай хоч на городі «попасуться» вволю, скуштують ягід і яблук просто з саду, поп'ють справжнього молока. Діти побули, відпочили, подякували і повернулися назад, до інтернату. А Валера залишився. Жаліли вони його з чоловіком — сирота. Не забули, як самим колись хотілося батьківського тепла. Тоді, в їхньому дитинстві, в інтернатах хоч хліба було вдосталь.

Малий спочатку мовби не вірив їм. Було, Валентина мимохідь погладить по голівці чи поцілує в маківку —хлопець підніме серйозні, без усмішки, очі і подивиться так, ніби запитує: «Це справді? Це не глум?» І не відпустила вона його, першого вересня відвела до сільської школи. Поки прийшли документи, Валера з-поміж однолітків нічим не відрізнявся. А як побачили в документах медичний діагноз, то: «Ні, хлопчику треба в спецшколу». Ледве умовила не поспішати з рішенням. Побачили б його зараз: парубок хоч куди, тракторист, хазяїн.

Спочатку Валерка казав на них просто «ви», та через кілька місяців наважився на «мамо». І така потреба у цьому слові була, що хлопчик вставляв його де треба, де не треба, через кожну секунду. Анатолій Миколайович якось пожартував: «Вона — мама, а я тобі хто?» Так у Валери з'явився і тато.

Тепер про Валерія ніхто не скаже, що він не Черкасов: і ходить, і говорить, і робить, як батько. На батька навіть схожий. А хазяйновитий, як справжній фермер. Їдуть Валентина і Анатолій куди разом — на Валерку більше покладаються, ніж навіть на Сергія. Валерка, отже, вже дорослий, і мати мріє потай: як знайде він собі пару, влаштує йому велике українське весілля. Щоб зі сватанням, заручинами, щоб молода — у віночку. Щоб усе за обрядом, як належить. А сценарій Валентина Григорівна сама напише. Вона ж бо справді — і агроном, і «артистка». Спочатку вчилася сільській науці, бо до десяти років жила з дідом-агрономом, і він їй наказав «триматися землі». Вже працюючи, як то кажуть, для душі, раптом побажала вести у школі драмгурток, і він став першим на обласному огляді. Тоді Валентину й умовили «перекваліфікуватися».

І зараз уживаються у ній любов до землі і до мистецтва. А серце має жалісливе, що ні від яких труднощів не черствіє. Коли «вибила»-таки 25 гектарів землі, то, крім господарського, склала ще й такий «бізнес-план»: як тільки утвердиться сім'я з фермерством, заживе нівроку, то відроджуватимемо українську культуру в селі, обов'язково допомагатимемо дітям-сиротам, а також старим та немічним.

Ось торік села радгоспу «Україна» святкували своє 75-річчя. Черкасова провела тоді аж три великі і веселодні свята. Написала сценарії, позичила в міському театрі костюми для аматорів. Чоловік Валентини, сини, дочка та невістка і ще чоловік сімдесят виступали. Люду зібралося сила-силенна. Під кінець поставили курінь, наварили вареників, насмажили картоплі, посносили й домашнього.

Правда, дирекція радгоспу «Україна» чомусь знехтувала свято, влаштоване фермерською родиною. А на Новий рік зі школи питають: «Може, ви, Валентино Григорівно, нам ялинку купите? В радгоспі грошей немає...». Як дітям відмовиш? Привезла здаля й ялинку, за свої купила й сто подарунків — у школі ж 92 учні, — сина Сергія нарядила Дідом Морозом...

Отакі люди домагаються утворити сімейний дитячий будинок. Господарюють нівроку, є що їсти та пити. Але горілки ніхто з них не п'є. Натомість — вечірні сімейні читання книжок, задушевні бесіди. Вочевидь, Валентина та Анатолій Черкасови впоралися б і з вихованням чималенької сімейки. Ніхто, власне, й не проти в Криворізькому районі — ні власті, ні педагоги. Швидше — навпаки. Але нікуди брати дітей: хата мала, дві кімнати лише. І сільський район зараз не має чим допомогти. От і подалися Черкасови до міста, на околиці якого їхнє село. Он скільки приміщень порожніх стоїть. Прикро, що й приміщень колишніх дитячих комбінатів. Але подружжю відмовляють: «Хай собі стоять, а вам не дамо!»

Коли голова одного з райвиконкомів промовляв ці слова, на столі у нього лежала газета із заголовком на першій сторінці — «Пам'ятати про кожну дитину». Ще й посміхнувся: «Написати можна що завгодно...» Йому, бачте, невтямки, що ось ця жінка може взяти в сім'ю десятеро і більше малолітніх дітей, щоб жили, як рідні. Старші опікувалися меншими, а разом училися жити і працювати на землі.

Звичайно, куди вигідніше віддати якесь порожнє приміщення комерсантам: від них є що взяти, хто цього не знає? Хіба що для «темних» прокурорів це — велика таємниця. А діти — що з них візьмеш? Он бродять голодні сироти — той жебракує, той бешкетує, той краде. Впіймається раз, вдруге — проходитиме далі «школу» в колонії, з якої не буде куди повернутися, хіба у злочинне товариство...

То куди таких? Що з ними робити? В'язниць на всіх не вистачить. Адже дитяча безпритульність та бездомність потім повертаються. То чи не краще підтримати Черкасових з їхньою мрією про сімейну трудову «комуну»? Як гадаєте, можновладці?

Лариса ЧУХАН.

Кривий Ріг.

Богдан БЕРЕКЕТА, «Голос України»

Плетена лоза — меблів краса

Спонсор лотереї «ГУ»-97

БІЛЬШ як двадцять років тому в Ковелі було створено лісогосподарське підприємство для поліпшення ведення колгоспних лісів, яке нині має назву — Ковельське спеціалізоване лісогосподарське акціонерне товариство «Тур». Його беззмінно очолює відомий на Волині працівник лісового господарства Віталій Полухтович, і весь цей час «Тур» працює без державних дотацій, щороку нарощує виробничі потужності, відроджуючи древній промисел лозоплетіння, створюючи нові робочі місця. Лісогосподарське товариство, постійний спонсор лотереї газети «Голос України», для виграшів надає безоплатно найкращі свої вироби — оригінальні меблеві гарнітури з лози.

У шести цехах лозоплетіння 200 майстрів виготовляють більше 50 найменувань виробів з лози. Вестибюльні, дачні, кухонні набори, крісла-гойдалки, колиски, етажерки, диванчики — все це виробляють тільки вручну. Тож кожен виріб — своєрідний витвір мистецтва.

— Виробництво в нас поставлено так, що практично немає відходів, — розповідає Віталій Полухтович. —Деревина листяних та хвойних порід, що її маємо в необмеженій кількості, частогусто залишається незатребуваною, бо в наших замовників нема коштів, щоб розрахуватися за готову продукцію. Тому налагоджуємо ділові контакти з іноземними партнерами

Віталій Павлович поділився деякими планами на найближче майбутнє. Триває підготовка до створення спільного україно-французького підприємства з переробки дубової деревини на винну клепку. Франція славиться виробництвом вина, а значить, французам потрібні спеціальні дубові бочки. На інвестиційній основі вони дають ковельчанам з «Туру» на 700 тисяч доларів спеціальне устаткування для переробки дуба, сосни. Колектив товариства планує купити великі приміщення в Ковелі, в яких розмістить нові виробничі цехи. Так буде створено 70 нових робочих місць. Над виробництвом нових меблевих виробів з лози працюють десять майстрів. Оригінальні меблі ковельчан привернули увагу підприємців з Німеччини, США, Австрії, Греції.

— Робимо все, що можемо робити, що дає прибуток, —підсумовує розмову Віталій Полухтович. — Наші працівники вчасно одержують заробітну плату. Щороку для потреб сільськогосподарських підприємств Ковельського району виділяємо безкоштовно 400 кубометрів лісу, більш як 300 складометрів — за пільговими цінами. Намагаємося бути корисними для держави, зокрема для жителів району та області.

Волинська область.

СПРАВА РОКСОЛАНИ У ЧИТАЦЬКОМУ ПАРЛАМЕНТІ

Увага, конкурс!

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ! Подаємо, як обіцяли, добірку ваших відгуків на телесеріал «Роксолана». Усі листи скорочено, з деяких узято лише цитати — заради того, щоб прозвучало якомога більше живих голосів. З тієї ж причини обходимося без перекладу — щоб не втратився природний колорит. У сумі своїй ці відгуки складають картину, не менш цікаву й повчальну, ніж яке-небудь кіно. Власне кажучи, це своєрідний читацький парламент, у якому є свої «праві» й свої «ліві», але немає більшості чи меншості, а правота на боці кожного, хто зумів знайти точне слово — навіть не про «Роксолану», а просто про себе. За великим рахунком, фільми для того й робляться, щоб крізь них розглядати себе. Відгуки, як ви побачите нижче, дуже різні, їхнє сусідство навіть може когось здивувати, але нам здається, що таке сусідство цілком виправдане. Адже для написання щиро-простодушного листа треба не менше душевного таланту, аніж для читацької міні-рецензії, якій позаздрив би навіть столичний критик. Оця публікація, звісно, вміщує не все з нашої пошти, це не підсумок конкурсу, а лиш огляд того, що здається нам достойним. Отож, слідкуйте за газетою, дивіться «Роксолану» і — пишіть нам!

«Тьотю, як ти можеш дивитися таку слабку річ?» — запитав мій племінник. Воно й справді — фільм слабкий. Більше того — ця слабкість свідомо запланована, бо перед нами жанр, що зветься мильною оперою. Звідси обов'язкові люди-маски — прекрасна героїня, благородний герой, коханець-невдаха, зловмисники-інтригани, яких навіть маля розпізнає з одного виразу фізіономії. Ось чому візир так скидається на Кащея, а Валіде постає в образі брюнетки-вамп з манерами начальниці відділу кадрів. Звідси ж водянисті неприродні діалоги, натужне конструювання вигаданих сюжетних ліній, на диво безталанних і до смішного примітивних. Для «оживляжу» автори напихають своє дітище відходами з чужих серіалів, і з'являються у фільмі свої мушкетери у вигляді генуезців, і розраховані на уяву десятирічного школяра пірати, і перенесені з провінційної філармонії в кадр цигани... Чекайте-но — а до чого ж тут композиційно стрункий, майстерно мовно стилізований, глибоко драматичний твір Осипа Назарука? А ні до чого! Роман Назарука, заявлений у титрах, має такий же стосунок до серіалу, як князь Кий до котлети по-київськи. Не варто чекати від «Донни Бейжі» всенької правди про Бразилію, але дозвольте мені, панове режисери, зажадати від сюжету з нашої історії бодай слабеньких уявлень власне про українців. Ой, падоньку мій, які ж то українці у фільмі! Обважнілі, нудні, вони тільки й знають, що плачуть і скиглять, кланяються, хрестяться і хлипають, співають «під фанеру» невідомо що, а їхні козаки, схожі на танцюристів з ансамблю Вірського, розмовляють зросійщеним прононсом. То може й краще, що Роксолана потурчилася, ніж нидіти серед такого сірого народу? Приїхали... Будьмо поблажливими. Нічого не скажемо про бранців з модними зачісками і про бранок явно мюзик-хольного розливу і відповідних манер. Помовчимо про тісні декорації, через що палац падишаха нагадує комуналку. Але є речі непрощенні. Це мова фільму. Чому українських акторів у фільмі з української історії бачимо з російськими текстами на вустах? Відповідаю: бо продукт ще треба пропхнути на російськомовні телестудії чи й у ближнє зарубіжжя. То можна було одразу оголосити «общепонятный язык» робочою мовою фільмування та й по всьому! Отож бачимо, як наші актори вимовляють російський текст, а втішаємося люб'язно зробленим для вас, хохли, перекладом, нате та одчепіться! Ми вдячні, пане режисере. Зразу якось щулишся й пересмикуєшся від того чи іншого слова, а потім — нічого, звикаєш до «щьо» і «чьому», якими рясніє мова поспіль усіх персонажів і самої Роксолани (галичанки!), і не дивуєшся слову «організація» в її устах, і слову «поінформувати» у валіде..., звикнути можна до всього.

Отже, усе так сумно? Не зовсім. Є вдалі (у межах цього жанру і цих амплуа) роботи О. Сумської та А. Хостікоєва, запам'ятовується К. Степанков. Серіал зробив три корисні речі. 1. Показав, що чекає в майбутньому нашу культуру — майбутнє невтішне. 2. Показав трагічне становище наших акторів, що змушені заробляти, переступаючи через власні смаки. 3. Сподіваюся, він зачепить за живе юного українського Фелліні чи Параджанова, що скаже собі «Я робитиму інше кіно!»

З повагою, Валентина ШИПОТ, службовець.

Вінниця.

«Надоели заграничные боевики!»

Начала этого фильма я не видела, ведь сейчас нам, селянам, на своих участках нужен титанический труд. И вот однажды зашла в дом выправить хребет, включила телевизор — и оставила все дела. Ай, да режиссер, молодец, он сопровождает фильм классической музыкой, которая настолько облагораживает фильм и толкает нас на то, чтобы мы были лучше, чем сейчас стали. Я считаю, Ольга Сумская подошла к своей роли очень удачно. Еще мне понравилась игра актера Р. Котанджяна — так умело играет продажного шакала, смотришь — как в жизни! Огромное спасибо режиссеру за наслаждение смотреть этот фильм. Надоели заграничные остросюжетные боевики...

Євгенія ПРОХОДА.

с. Перекопівка на Сумщині.

Роксолана — та не та

Кіномитці! Приїдьте на Опілля, я вам покажу не одну 15-річну Роксолану, але розмовляти — не думаю, що вона з вами захоче після вашої «Роксолани». Справді, перші серії принесли зворотне потрясіння. Як учитель рідної мови і музики самотужки вивчаю фольклор Опілля, об'їздив і обходив край свій від Золочева до Рогатина й аж до Яремчі. Скількох Роксолан зустрічав на ярмарках, у клубах, на вулиці. А на екрані — двічі заміжня жінка оголює груди!... Не маю нічого проти самої О. Сумської як жінки і артистки. І собою гарна, приваблива. Можливо, вона оправдала себе потім як султанша. Але ж це не 15-річна Роксолана! Боже мій! Ну коли ми хоч трохи рушимо вперед? Мені здалося, що я потрапив до сільського клубу: а грають як, а вмирають як? Умирати ж треба вміти! Людоньки добрі, ну навіщо було протриндити 500 тисяч «зелених» аби зняти таку «Роксолану»? Ні романтичної легенди, ні великого кохання! Як жаль. Не треба було спішити, треба було років десять думати, а потім знімати. Одразу помітно, що знято не в Рогатині, і Стамбул не Стамбул, і кобзар на вулиці того «стамбула» — не треба бути вчителем музики, щоб побачити — голос у нього нинішній, мелодія підробна, а бандура сучасна. Це мені нагадало київські видання з питань народознавства, де написано, що «щедрують і колядують цілу зиму»! Ну, отака вже каша, що разом із тим Степаном плакати хочеться. До речі, він подібний до колгоспного їздового. Людоньки, це ж XVI століття, тоді слиньків було мало... Не заради премії пишу, не заради того, щоб все очорнити, а заради того, що болить.

Єдине спасіння серіалу — Анатолій Хостікоєв, і то — де ж султанська гордість? Також отої нюні української є забагато. Султан! Не треба пояснювати, що то навіть не князь наш! Жіноча роль, майже наближена до реалій XVI ст. — Тетяна Назарова. Зате епізодична роль Петра Беюка більш вдала від головних ролей. Та й де ж взятися найвдалішим ролям, коли фільм на рівні аматорства. Щось тут не те, панове-товариші. Не вміємо себе показати світові, та й немає що показати — надто слинтяві. Ні вмирати, ні усміхнутися не вміємо. Співаємо де не треба! Майже ні в чому немає почуття оправданої міри... Ну, доки це буде? Я не сідаю на комбайн, а вчу дітей «соль», «ля», пишу бездарні пісеньки й вірші, але ж не пруся знімати кіно...

З повагою, але й з великим розчаруванням, Богдан ГІРСЬКИЙ.

с. Якторів на Львівщині.

Низько вклоняємося вам...

Слава Богу, що наш фільм нарешті з'явився на екранах нашого телебачення. Я дуже люблю слухати по радіо передачу «Театр перед мікрофоном». А ще будучи студенткою, пам'ятаю такий епізод. До міста, де я вчилася, приїхав театр, показували «Ой, не ходи, Грицю...» І коли Маруся отруїла Гриця, вона плакала, а ми, всі дівчата, сиділи в останньому ряду, і мене зацікавило, чи справді вона плаче, артистка, чи тільки удає? На другий день я залишилася без сніданку й обіду, а за ці гроші купила квиток у другий ряд і побачила, що у Марусі справді сльози котяться з очей. Відтоді я дуже люблю артистів, мені здається, що це незвичайні люди. Ваш фільм, я думаю, вдався. Правда, мова якась, немов учень школи відповідає. Вибачте, але це моя думка. Дуже гарне оформлення музичне, а за костюми й говорити нічого. Це була надзвичайно велика праця, низько вклоняємося вам, шановні учасники фільму! Щастя вам усім.

(Ця жінка писала від імені всієї родини Білих і не назвала свого імені.)

Марганець на Дніпропетровщині.

Наче всі ходили до одного дитсадка

Колись, одразу по війні, мій тато, студент бібліотечного відділення Львівського технікуму політпросвіти, перебуваючи на практиці в одній з бібліотек, отримав завдання спалити ряд книжок, які, на думку влади, могли б зашкодити ідейно-патріотичному вихованню західняків. Тато мав заледве 18 років, але рука не піднялася вчинити таке, перепрошую, непотребство. Скільки міг, сховав під піджак та й виносив, врятував кілька десятків книжок. Серед них була «Роксолана» Осипа Назарука. Так що прочитала я її, певно, (не смійтеся) в класі третьому. Тому з нетерпінням чекала показу телесеріалу. Поза сумнівом, саму появу українського телесеріалу треба вітати як подію в культурному житті країни. Може, цей факт сам по собі переважить усе, що буде сказано на адресу фільму критичного. А претензій, вважаю, буде чимало. Мимоволі згадуються телесеріали за повістями Франка «Перехресні стежки» та «Основи суспільності», екранізація його ж «Для домашнього вогнища»... На жаль, як казали у моєму дитинстві, «Роксолана» до згаданих кіношедеврів «не влилася». Кажу це не для того, щоб образити творців серіалу, а через велике розчарування. Маємо майже класичну мильну оперу. Звичайно, нема у такому жанрі нічого поганого, та й нам не вік у жалобі ходити, але саме Роксолана, на мою думку, не привід для «мила». Надто трагічна історія Насті Лісовської і нашої з вами України. Написала «майже класичної» — бо щасливого кінця тут не буде. Хто тут міг стати щасливим? Настя, яка змушена переступити через батьківську віру? Сулейман, якого врешті-решт ошукало найбільше кохання його життя? Люди, які пали жертвами цієї великої любові?

Здивували виверти сценарію. Де це видано, щоб долею української попадянки переймалася римська церква? Як могло трапитися, що донька священика, маючи змогу повернутися додому, добровільно залишилася і віддала перевагу падишаху перед своїм нареченим, майже чоловіком? Звісно, дивлячись на Сулеймана-Хостікоєва, її можна по-жіночому зрозуміти. Але ж це обивательська точка зору — річ зовсім не в тім. О, благословенна Османська імперіє, дивні діла твої! А бутафорські бої, немотивовані вчинки, сцени, що ніяк не випливають з попереднього перебігу подій? І чомусь всі розмовляють однаково: українські селяни, татарські нападники, римські кардинали. Невже ж, Боже мій, наша мова настільки знівельована? Враження таке, наче всі герої ходили до одного дитсадка...

З повагою, Любомира СТЕЦЕНКО.

Миколаїв.

«В фильме есть и больше заслуживающие кары...»

Очень рады, что смотрим наш украинский фильм и слышим нашу родную, но забытую речь и все понимаем без перевода. Мы, три женщины, уже пережили молодость и страсть первой, второй и третьей любви. Конечно, ни одна из нас не попала в сказку, много забот и хлопот, но когда смотришь «Роксолану» — все забывается. То ли артисты подобраны в отличном порядке, то ли мы по-новому начали смотреть свое кино, болеем за свое. Изаура и Дикая Роза отодвинулись на далекую полку нашего сознания. Ми видим, что у нас не перевелись талантливые люди. Нам хочется видеть на экране красивое и увлекательное. Очень благодарны Борису Небиеридзе за Роксолану, до боли непонятную и простую. Если бы у нас была возможность, мы бы не побоялись своих мужей и расцеловали бы Боречку. Роксолане мы немного и завидуем, и нет, у нее судьба жалкой птицы в золотой клетке, одно нас радует, что она не имела никаких хлопот о хозяйстве, у нее все есть, пусть даже и в далекомм прошлом, но нас радует, что это наша соотечественница. Мы гордимся за нее. И вообще красота и талант очень присущи актрисе Ольге Сумской. Фильм сам по себе захватывающий и обжигательный. Эпизодическая роль самая удачная: это мужик, который сидит на колу и принимает муки, он, наверное, попался за свою простоту — хотя в фильме есть и больше заслуживающие кары, чем он. Но нам до смешного его жалко и очень ему сочувствуем, но и считаем, что роль у него очень удалась — навести ужас на окружающих. Это очень мужественный артист, а может быть, каскадер. Что касается подписки, мы выписываем вашу газету на троих, мы делаем так всегда, потому что денег не хватает, мы очень мало зарабатываем, а это уже три месяца не дают зарплаты, так что не обижайтесь на нас.

С уважением, любящие вас ОЛЯ, ВАЛЯ, НАДЯ.

Селище Нелєповка на Донеччині.

Від редакції: просимо шановних Олю, Валю та Надю терміново повідомити свої прізвища.

Яна СТАДІЛЬНА, «Голос України»

«Євро» гальмує на поворотах

Вихори ворожі закружляли навкруги єдиної європейської валюти. Питання про її входження до фінансового простору Європи вважалося справою цілком вирішеною. Однак перемога лівих сил у Франції і бюджетна криза в Німеччині різко загострили дебати про доцільність запровадження «євро» у 1999 році.

Цього тижня європейський парламент, чергова сесія якого проходить у Страсбурзі, висловився категорично проти проведення будь-яких нових переговорів щодо цього питання. І в резолюції, прийнятій за підсумками проведених консультацій, парламентарії «п'ятнадцяти» пропонують країнам—членам ЄС «підтвердити свої зобов'язання». Члени європарламенту вважають, що відкриття нової дискусії про «євро» підірве авторитет ЄС. Йдеться про Пакт бюджетної стабілізації, який було узгоджено під час сесії Ради ЄС у Дубліні 1996 року і який мають затвердити на очікуваному 16-17 червня саміті ЄС в Амстердамі. Однак на початку цього тижня члени нового лівого уряду Франції зажадали надати Парижу час для оцінки пакту і тим самим поставили під загрозу зриву затвердження у визначені строки документа, який, по суті, відкриває шлях до запровадження з 1 січня «євро» в безготівковому обігу.

В огляді щотижневої преси радіо «Дойче велле» наведено думки політологів із впливового економічного журналу «Віртшафтсвохе»: «Якщо валютний союз не відбудеться з вини найактивніших його прибічників, то інакше, як іронією долі, це й не назвати. Очевидно, що найбільшу загрозу «євро» сьогодні становить пробуксовування реформ у Франції та Німеччині». Політикам час зрозуміти, підкреслює «Віртшафтсвохе», що європейський дім, зведений на нестійкому валютному фундаменті, зрештою не зможе зберегти і політичну стабільність.

Справді, хоч як крути, а валютна й політична стабільність — два боки однієї медалі. Що ж, події розгортаються цікаво, і можливо, що європейці на початку століття прийдешнього все ще залишаться з песетами, франками, фунтами, марками, лірами, драхмами та кронами у своїх гаманцях.

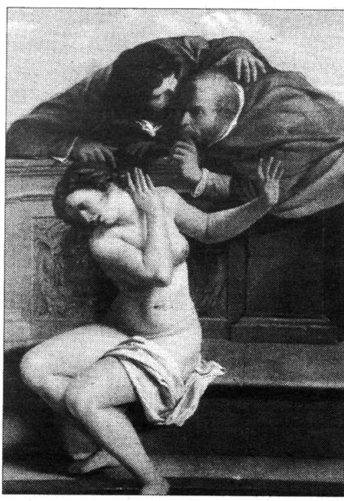
Хто у кого вкрав?

***Н**ЕСТЕРПНО зневажливою вважає авторитетна швейцарська газета «Триб'юн де Женев» манеру, в якій Німеччина вимагає в «ослабленої Росії» повернення культурних цінностей, вивезених Радянською Армією в 1945 році.*

У редакційній статті її головний редактор Гі Меттан з сарказмом зазначає, що в цій історії діло «доходить до смішного», оскільки німці хочуть повернути також «золото Пріама», «викрадене» німецьким археологом Генріхом Шліманном під час розкопок Трої 1873 року. Не ясно тільки, у кого воно «викрадене» — у турків чи греків?

«Коли музей найдавнішої і ранньої історії «Пергамон» у Берліні повністю поверне Іраку фризми та монументальні ворота вавілонських храмів, Німеччина може вимагати щось у росіян», — вважає Гі Меттан. Ці вимоги, продовжує він, не заслуговували б на таку серйозну увагу, яку їм зараз приділяють, якби вони не знаходили «люб'язних слухачів» в особі «деяких західних любителів мистецтва та дипломатів, які через своє незнання й антибільшовизм, що відразу трансформувався в примітивний антиславізм, не підтримували б німецькі цілі».

За словами Гі Меттана, «німці забувають сказати, що вони не лише нищили населення, але й пограбували в ході двох світових війн десятки тисяч російських, українських та білоруських церков, палаців, музеїв і заводів, вивозячи все, навіть умивальники, залізничні рейки та водопровідні крани, ховаючи та розпорошуючи вкрадене». Тому сьогодні можна «виявити» гобелени, дерев'яну обшивку стін та фрески з резиденції царів у Пушкіні, поблизу Санкт-Петербурга, в німецьких колекціях».

«Росіяни поклали десятиліття, щоб відновити ці шедеври, які німці відмовляються їм повернути під приводом того, що вони перебувають у приватних руках, — говориться в статті. — Що вже говорити про скарби музеїв Лейпціга, заховані під землею та затоплені в соляних шахтах Сілезії в 1944 році і врятовані завдяки десяткам років роботи російських реставраторів? Кому належить право на них? І що казати про торгівлю російськими іконами, які можна знайти у всіх антикварів Німеччини та Східної Європи, аж до Єрусалима».

Як вважає Гі Меттан, реституція творів мистецтва повинна бути предметом міжнародних угод з проведенням переговорів у рамках ЮНЕСКО і її не можна зводити до «двосторонньої німецько-російської ставки». Йдеться про культурну спадщину людства, а не про право власності певної нації на якийсь твір мистецтва».

Смерть фотомоделі

***Г**РЕЦЬКА поліція запитала через Інтерпол у російської міліції відбитки пальців, знімки зубів та дані про ДНК відомої російської фотомоделі Світлани Котової. На думку грецьких слідчих, саме її труп було знайдено 10 травня у приморському передмісті Афін. 19-річна московська красуня безслідно зникла у Греції 1 лютого.*

Як заявив кореспондентові ІТАР-ТАКС представник служби безпеки центрального округу Аттика, порівняння патологоанатомічних даних дозволить виключити помилку при ідентифікації тіла. За словами судового криміналіста, який оглянув останки, «загибла — молода жінка приблизно 20 років, яку було вбито, потім тіло розрізали на частини, поклали в чемодан і сумку та закопали в безлюдному місці».

Грецькі засоби масової інформації повідомили, що про знайдений труп поінформовано російське посольство в Афінах, і до Греції прибудуть батьки Світлани. Детективи вважають, що батьки зниклої дівчини могли б упізнати її за відомими їм прикметами.

Останній раз Світлана Котова телефонувала своїй родині 1 лютого, сказавши, що має намір вирушити на фотозйомки до Італії. Припускають, що її умовив заїхати до Афін колишній ватажок курганського мафіозного угруповання Олександр Солонник, з яким, як пише місцева преса, вона була в дружніх стосунках.

Невідомо, чи знала дівчина про те, що її приятель — це курганський Рембо, прозваний так за 100-відсоткову гарантію виконання вбивств на замовлення, який утік 1995 року з в'язниці. Як стверджують в пресі, саме він зустрів її в афінському аеропорту і відвіз потім на одну з трьох своїх вілл у приморському районі Лагонісі. Тіло жінки було знайдено на відстані 300 метрів від вілли Солонника.

Сліди Світлани Котової зникли 1 лютого, а наступного дня Солонника було знайдено задушеним у північному афінському передмісті Варібобі. Представники афінської служби безпеки припускають, що «кілера номер один» вбили його ж спільники, з якими він жив на віллах у Лагонісі. Можливо, з курганським Рембо було покінчено у його ж джипі. Солонник сидів за кермом і поруч могла бути Світлана. Злочинці, які сиділи на задньому сидінні, могли задушити удавкою Солонника, потім усунути дівчину, як свідка.

Молода іракська жінка хоче познайомитися...

Як виїхати за кордон іракській жінці, якій менше 50 років, незаміжній і яка не має близьких родичів чоловічої статі? Запитання, може, звучить дивно, але для Іраку має цілком конкретну відповідь: «родича» треба найняти.

1992 року в країні було прийнято закон, згідно з яким жінку, котра вирушає за кордон, обов'язково має супроводжувати батько, чоловік, брат або дядько. Автори цього документа мотивували його необхідністю «захисту іракської жінки», розповідає кор. ІТАР-ТАКС.

Закон мовчить про те, чому в закордонній поїздці чоловіча підтримка потрібна лише дамам, які не перейшли 50-річний рубіж, тобто молодим. Але в будь-якому разі їм залишається одне — зареєструвати фіктивний шлюб, щоб виїхати з новоспеченим «чоловіком» за межі Іраку. Ціни на такі послуги коливаються в межах 300—400 доларів. Плюс у 250 доларів обійдеться виїзна віза для «чоловіка», а також його тижневе утримання в Йорданії, що є нині єдиним шляхом з Іраку до зовнішнього світу.

А в Йорданії, за вже відпрацьованою схемою, оформляється розлучення, і жінка може, попрощавшись з «чоловіком», сказати собі: «Вільна нарешті».

А насправді, проте, не завжди все проходить гладко: часто фіктивні чоловіки увіходять у смак життя за чужий рахунок і відмовляються розлучатися або вимагають відступного.

Мадемуазель, котра співає

***Т**РИДЦЯТЬ років? «Такий вік мені личить», — заявляє Патрисія Каас, випускає новий альбом і... змінює зовнішній вигляд. Вона стала ще світлішою блондинкою, ніж раніше, а ретельно розкуйовджена зачіска та напружено-очікувальний погляд гармонійно підкреслюють обраний нею стиль «сексі», який робить Каас... ще недоступнішою для її шанувальників.*

Новий образ співачки, який підкреслює її гнучкий стрункий силует, став найкращою візитною карткою нового — четвертого за ліком — диска «У моєму тілі», який з'явився у французьких магазинах. 13 пісень, відібраних з довгого — у 200 назв — списку, мають символізувати тріумфальне повернення Каас до слухачів: вона не випускала нових альбомів протягом чотирьох років. Її три попередні диски розійшлись у Франції рекордними тиражами у 8,5 млн., повідомляє ІТАР-ТАКС.

«Легенда» Каас добре відома: дівчина з багатодітної лотаринзької шахтарської сім'ї випустила у 19 років за допомогою Жерара Депардьє свій перший сингл «Ревнива», а затим перший альбом «Мадемуазель співає...», який уторував шлях до слави, причому не лише у Франції, а й у Європі та Азії.

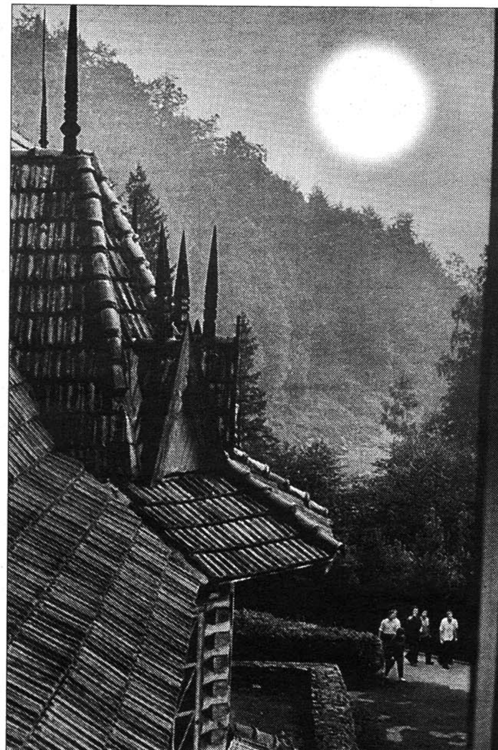
Початок був напрочуд вдалий, але... занадто стрімкий. Хто лишень не вигукував: «Каас — це нова Піаф!». Такий психологічний тягар нести на дівочих плечах непросто. Невипадково професійне оточення співачки спробувало жорстко тримати її під своїм контролем: «На той час, якщо я хотіла одягти джинси для телеінтерв'ю, мені казали: «Ти з глузду з'їхала!» І я поступалася. Якщо я хотіла з'явитися на сцені в сукні, яка надавала сексуальності, мені казали: «Ти з глузду з'їхала!» Контроль і тиск обтяжували: «Мені було непереливки. Коли на телебаченні я опинялася поруч з іншими актрисами, то більше мовчала й розглядала свої туфлі».

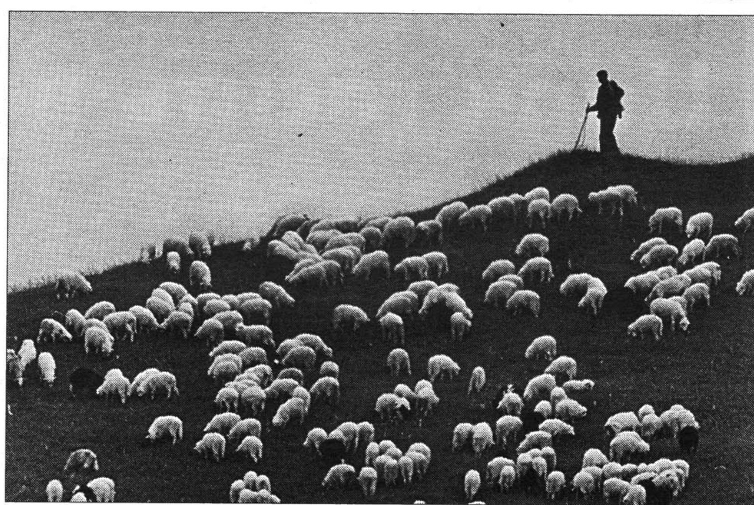
Але ось її «американська мрія» поки що лишилася тільки мрією. Проте Каас — не перша й не остання європейська зірка, яка так і не зійшла у США. Однак спроб вона не облишила.

Нинішнього року співачка на студії «Соні м'юзик» записала відразу два альбоми: у серпні вийде диск, де вона співає англійською. Його призначено саме для американського ринку. Видно, на американського споживача розраховано спроби змінити імідж. Вона відкидає припущення, що хоче стати «американською співачкою», та вважає — її французький акцент має залишатись живчиком цих пісень.

Чи залишились у «мадемуазель, котра співає», мрії? Їй ще не пощастило зіграти в кіно роль Марлен Дітріх. Поданий з такою рекламою проект Стенлі Доунена так і не було реалізовано через доволі прозаїчну причину — не вистачило грошей.

Василь БАБУХ, Юрій ВЕНГЕРЕШ (фото), «Голос України»

Гори, гори, чабанська ватро!

Полонини, або альпійські луки, як їх називають європейці, — джерело достатку багатьох жителів карпатської глибинки. Якщо на цих оазах упродовж літа буятимуть запашні трави, то це гарантія того, що гуцул буде з молоком, сиром, бринзою, гуслянкою й жентицею. А буде в нього, то буде й у нас. Адже карпатські чабани в усі часи — годувальники міських жителів.

Початок літування — важлива віха в житті кожного горянина. З молитвами, піснями й коломийками, під звуки трембіт виводять вони свої отари й череди на високі кичери, вкриті рясним зелом. Перед цим одвічним обрядом чабани пригощають усіх присутніх своїми нехитрими гуцульськими стравами — кулешем та банушем, бринзою й гуслянкою. Потім беруть до рук сопілки, скрипки, цимбали й дримби, запрошують старого й малого до символічної полонинської ватри, навколо якої заводять запальний танок. Веселиться, набувається гуцульська душа, бо на полонині не до коломийок. Там треба працювати в поті чола від зорі до зорі.

Цього року чабани Путильського району Чернівецької області вивели на високогірні пасовиська понад шість тисяч корів та бичків, майже вісім тисяч овець. Більше половини цього поголів'я належить фермерам та індивідуальним власникам. А це промовисте свідчення того, що реформи дійшли і до карпатської глибинки.

Більшість молока перероблятимуть на місці випасання худоби — теж одна з економічних вигод, оскільки не треба більше кланятися в пояс директорам маслосирзаводів, терпіти їхні кабальні умови, втрачати гроші.

Вдень і вночі горить у колибі чабанська ватра, і не приведи, Господи, щоб вона погасла. Бо ватра — то оберіг невсипущої праці горянина, охоронець отар від злих духів і нявок. Тому так пильно дивляться очі ватагів на її полум'я.

Цирк гасить вогні

За листом читача

«Тридцять років діяв у Луганську народний цирк «Родник». Керувало ним подружжя Шульженків. За цей час сотні юних дарувань навчилися цирковому мистецтву. Практично в усіх цирках колишнього СРСР працюють випускники «Родника» як професіонали. А хто не став циркачем, той одержав хорошу фізичну підготовку, загартував волю. І не тільки це. Шульженки — просто чудові люди, поряд з якими соромно бути поганим.

І от тепер цирк залишився без приміщення. Допоможіть! Розкажіть про Шульженків, можливо, розтане чиєсь серце. І цирк знову засвітить вогні.

Від імені сотень випускників цирку «Родник» і шістдесяти юних його вихованців Ольга СТЕЖКО».

Анатолій КОБЕЛЬНЮК, «Голос України»

Привіт тобі, моя столице!

«Іди скоріше додому, там повно людей. Тебе хочуть забрати до Києва», — цими словами захекані друзі зірвали Віктора Шульженка з роботи.

...1964 рік. Віктор відслужив в армії, закінчив факультет фізвиховання Луганського педагогічного інституту імені Т. Г. Шевченка, одержав звання майстра спорту з акробатики. Створив у Луганську цирк, здійснивши давню свою мрію. Під цирк виділили в Палаці культури будівельників просторий високий зал. Віктор сам ходив по школах, уважно спостерігав на уроках фізкультури за дітьми — підбирав майбутніх артистів. А ще регулярно навідував звалища, шкільні двори, де громадилися купи металобрухту. Шукав, що може підійти для виготовлення реквізиту.

В останньому дуже допомагав батько, майстер на всі руки.

Вихованці Шульженка, запалені його ентузіазмом, добилися чималих успіхів у цирковому мистецтві. Часто виступали в школах, на підприємствах, у піонертаборах. З'явилися перші диплюми, привезені з республіканських оглядів.

І от: «Тебе хочуть забрати до Києва».

Так воно й сталося. У Луганську тоді гастролював київський цирк. Як Віктор проводив селекційну роботу в школах, так і керівники столичного цирку під час гастролей неодмінно старадися потрапити на вистави своїх колег.

На Віктора вони поклали око відразу. І хіба міг він відмовитися від своєї заповітної мрії? Передав дітей у надійні руки, завірив, що часто буде до них приїжджати.

Все змішалось у змішаній групі

У Луганську Віктор Шульженко виступав у чоловічій четвірці акробатів. Цирк — не спорт. Тут довелося звикати й до виступів у змішаних групах, разом із жінками.

«Ось тримаю я перш на лобі, а там, високо вгорі, —Тетяна», — раптом згадує Віктор.

Тетяна Олександрівна ось уже чверть віку носить прізвище Шульженко.

До цирку Тетяна потрапила зовсім іншим шляхом. У сім'ї ніхто спортом не займався. Батько — шахтар, мати —будівельниця. Жила сім'я в занедбаному, але тепер уже досить відомому хуторі Верхній Кондрючий Свердловського району Луганської області, де провів більшу частину свого життя знаменитий Учитель Порфирій Корнійович Іванов. Тетяна марила цирком і займалася за своїми методиками. У старших класах її прийняли до Свердловського народного цирку.

Сімнадцятирічною приїхала в цирк до Києва. Комісія влаштувала їй «екзамени». І того ж дня Тетяну відправили на гастролі до Одеси. Голова пішла обертом!

Сяяння зірок у «Роднике»

У Луганськ Шульженко повернувся молодим пенсіонером (двадцять років роботи в цирку), заслуженим артистом України (одержав звання 1974 року) із дружиною Тетяною і величезним бажанням дати новий подих «Роднику». Віктор Олексійович став керівником цирку, Тетяна Олександрівна — режисером.

«Гуморина» в болгарському місті Перник, Міжнародний фестиваль «Діти Арктики» за участю циркових труп із США, Канади, Японії, інших країн, шоу «Український гопак» у Москві, гастролі у спекотному Лівані...

Чужих дивували, та свій глядач дорожчий. А він такий різний. Тетяна Шульженко мало не зі слізьми згадує недавній виступ «Родника» в колонії суворого режиму для неповнолітніх. Як важко було розворушити юних правопорушників. Але вдалося: глядачі самі брали участь у виконанні номерів, сміялися до кольки.

Шульженки в «Роднике», мабуть, передусім —вихователі...

Юля й Іра жили в дуже бідних сім'ях. Не вистачило грошей для випускного вечора в школі. Що б з них вийшло, якби не Шульженки? Марні пошуки низькооплачуваної роботи? Ці дівчата півтора року працювали у складі міжнародної циркової трупи в Італії. Повернулися, допомогли батькам, знову збираються на гастролі.

П'ять вихованців «Родника» за контрактом два роки працювали в Ізраїлі. Приїхавши до Луганська, купили в подарунок для «Родника» відеомагнітофон. Він дуже потрібен для занять.

Батьки привели в «Родник» Олю із запущеним сколіозом хребта. «Вибачте, — навіть розгубилася Тетяна, — але в нас не група здоров'я». «Та хай вона хоч якось займається, дуже хоче». Залишили Олю. Боялися давати їй справжні навантаження. Зараз дівчина зміцніла, від хвороби немає й сліду.

Куди поїде цирк?

Грім грянув у ясному зимовому небі. І передбачали, що це може статися, але не вірили.

Ще п'ять років тому було вирішено передати Палац культури будівельників обласному драматичному театру й виселити звідти всі численні самодіяльні творчі колективи. Слово «виселити» було сказане, а от куди —ні. Грошей на реконструкцію палацу не вистачало, і цирк залишався на місці. Тепер гроші з'явилися. До січня 1997 року «родниківці» займалися в жахливому холоді. Калорифер не рятував. У Віктора Олексійовича — запалення легенів. Шульженків підганяють: забирайте свій реквізит, ідіть звідси. Але куди діти реквізит? Куди подіти двадцять шість голубів, покритих пилом, очманілих від гару зварювального апарата? Голуби почали помирати. Де займатися шести десяткам дітей?

Руйнують те, що створювалося тридцять два роки. Не просто школа циркового мистецтва. Школа, де виховували хороших дітей.

Ми вже звикли до руйнувань. Чи зупинемося?

Луганська область.

Олексій КАВУН, «Голос України»

Хлопці мріють про танці, а завклубом — про зарплату,

або Як заспівати про Галю, яка несе воду

НАПРИКІНЦІ травня у Романівці, що в Попільнянському районі, під цвітіння бузку віддзвеніло віршами й піснями традиційне щорічне свято «Романівська весна», присвячене видатному землякові Максимові Рильському. Воно, між іншим, ще раз нагадало, наскільки звужують погляд на сучасне музичне життя наші телеканали, коли змушують глядача дивитися лише хіт-паради, а все інше зверхньо називають хуторянством та шароварництвом. Та тільки про один самодіяльний колектив «Гук» із села Жовтневе можна ціле дослідження написати. Його засновник — Касян Євченко, відпрацювавши кілька років у столиці, повернувся в село і так зумів свою любов до давніх народних інструментів односельцям передати, що про «Гук» тепер область знає.

Та хіба тільки про цей гурт? Сьогодні в області звання народних носять 105 колективів — на шість більше, ніж рік тому. Ось такий парадокс. Порівняно з тими часами, коли Українське телебачення ще влаштовувало фестивалі самодіяльного мистецтва, інтерес до нього, виходить, навіть зріс. Може, якраз тому, що хіти, коли ними вже надто б'ють по голові на всіх каналах, просто змушують заспівати про Галю, яка несе воду.

В одному із сіл з гумором розповідали, як сів чоловік телевізора дивитися і та й заснув. Прокидається, а жінки вдома немає. І побіг він до клубу, щоб її з репетиції під першу ночі додому вигнати...

Треба одразу сказати: такий інтерес до художньої самодіяльності відчувається тільки там, де в селі є справжній ентузіаст, який зумів об'єднати навколо себе шанувальників народної пісні і танцю.

—За нинішньої скрути й безладу для культури є тільки один-єдиний позитивний момент: маємо змогу побачити,

Культура села: продовжуємо розмову

хто прийшов сюди заради грошей, а хто — за покликом серця, — зазначив заступник начальника облуправління культури Віктор Балюрко.

Згадка про матеріальне більш ніж доречна. Від Житомира до приміської Оліївки — рукою подати.

— Раніше не було проблеми з художнім керівником. Люди самі просилися. Хоч конкурс влаштовуй. А от сьогодні,.. — завідуюча Житомирським райвідділом культури Ольга Мельник тільки руками розвела.

Справді, треба бути великим романтиком, щоб погодитися працювати в сільському клубі чи бібліотеці, заробляючи за місяць від 17 до 23 гривень. Про більший заробіток й говорити не варто. Бо з першого лютого нинішнього року, проводячи витрати «відповідно до бюджетних призначень», культосвітніх працівників району перевели на десятиденний робочий тиждень з виплатою чверті посадового окладу. Все дуже просто: торік мали на культуру 270 тисяч гривень, та все одно доводилось іти в неоплачувані відпустки. А цього року дали тільки 110 тисяч. Ось і викручуйся.

В цілому по області для потреб культури передбачено виділити 70 відсотків від торішніх асигнувань, тобто лише четверту частину від мінімальної потреби.

Обласне керівництво стоїть на тому, щоб закривати якомога менше культосвітніх закладів. За останні роки припинив роботу 81 клуб з 1275. Найбільше їх закрито цього року в Ємільчинському районі — 21, а це приблизно кожен п'ятий. Усі діяли в невеликих селах. «Оптимізація» триватиме, але без особливого розмаху. І не піде далі тих закладів, де тільки один завідуючий уже давно працює лише на чверть посадового окладу. Вже хоча б тому, що для закриття середньостатистичного клубу треба виплатити компенсації в зв'язку зі звільненням більше, ніж виділено для утримання клубу на цілий рік...

«Четвертушка» окладу, а ще — танці — ось що має втримати культосвітні заклади «на плаву». Бо про які ще платні послуги можна говорити сьогодні в більшості сіл? Втім, матеріальна база так давно не оновлювалася, що подекуди й магнітофона хлопці мають приносити на танці свого. Але ринок є ринок, і всім культосвітнім установам радять заробляти гроші. За перший квартал вони заробили 327 тисяч гривень — на 120 тисяч більше, ніж торік. А всього по області за рік платних послуг має бути надано на 1 мільйон 870 тисяч гривень — сорок відсотків до виділених бюджетних асигнувань.

Крім танців, у клубах, звичайно, має бути й кіно. За даними «Житомиркіновідеоцентру», торік на сеансах було 309 тисяч міських глядачів і 800 тисяч — сільських. Щоправда, на кожну гривню, виручену в селі, треба давати дві гривні дотації. Тому тільки в Ружинському районі відважилися поєднати кіномережу й клуби в одну організацію. Інші ж вирішили: що двом бідним разом робити? Зима видалася такою холодною, що кіновиручка була в два рази меншою, ніж у попередньому році. Але й весна не скрізь розморозила прокатну справу. У Брусилівському районі, приміром, скоро взагалі забудуть, що то увечері піти в кіно.

... А взагалі у сільських культпрацівників на Житомирщині нині своєрідний темп роботи.

— Вони відзначили 9 травня, провели хлопців в армію — і пішли у відпустки. Вийдуть, щоб підготуватися до Івана Купала і зажинків — потім знову у відпустку. А там видно буде, — сказала Ольга Мельник.

Житомирська область.

СУЗІР'Я МАЙСТРІВ 1986—88

ДИНАМО /Київ/ — СПАРТАК /Москва/

Coca-Cola генеральний спонсор матчу

Чекаємо на Бєскова і його хлопців

Як відомо, 24 червня на полі НСК «Олімпійський» у Києві відбудеться матч футбольних зірок, присвячений 70-річчю ФК «Динамо» (Київ). Про нашу команду, яку очолюють Валерій Лобановський, Анатолій Пузач та Володимир Веремеєв, ми вже писали. До речі, нещодавно мав розмову з Олегом Блохіним, Олексієм Михайличенком, Анатолієм Дем'яненком, Михайлом Михайловим. Усі вони, як і решта їхніх партнерів по динамівській команді 1986—1988 років, палають бажанням зустрітися зі своїми давніми друзями-суперниками — спартаківцями Москви.

У складі іменитого російського клубу передбачається присутність таких відомих спортсменів, як Олександр Прохоров, Станіслав Черчесов, Володимир Сочнов, Геннадій Морозов, Олександр Бубнов, Вагіз Хідіятуллін, Федір Черенков, Євген Кузнецов, Сергій Родіонов, Юрій Гаврилов, Віктор Папаєв, Борис Поздняков, В'ячеслав Єгорович, Ігор Шалімов, Віктор Пасулько, Сергій Шавло, Валерій Шмаров. А керуватиме цим славетним ансамблем видатний фахівець, заслужений майстер спорту, заслужений тренер Костянтин Бєсков.

Костянтин Іванович останнім часом відійшов від активної тренерської роботи. Але це означає, що він порвав з улюбленою справою. Він повний сил та енергії, щедро ділиться величезним досвідом. Читав курс лекцій у тренерській школі в Ізраїлі. До речі, серед його слухачів був також один із учасників майбутнього київського матчу зірок Андрій Баль, котрий, як відомо, працює другим тренером ізраїльського клубу «Маккабі» (Хайфа).

Із розмови з Олександром Бубновим, який завітав до Києва, щоб подивитися відбірковий матч чемпіонату світу між збірними України та Німеччини, зрозумів, що москвичі дуже серйозно ставляться до поєдинку 24 червня, чекають цього свята з особливим душевним піднесенням.

—Сподіваюся, що кияни зацікавляться поєдинком, — сказав пан Бубнов. — І на трибунах «Олімпійського» збереться, як у давні добрі часи, 100-тисячна аудиторія.

Хотілося б, щоб саме так і було...

В. Б.

На знімку: головний тренер команди «Зірки московського «Спартака» Костянтин Бєсков.

«Подарунок» із минулого...

У ці дні розпочалася реконструкція стадіону ФК «Динамо» (Київ). Ця споруда матиме такий вигляд, який вимагає УЄФА. Звичайні дерев'яні лави замінять зручні індивідуальні пластикові крісла. На споруді з'явиться нове табло. Журналісти сподіваються, що й вони матимуть окрему ложу, вкриту дахом.

Але головне — футбольне поле. Спеціальні бригади будівельників уже заходилися біля нього. По-перше, воно має розширитися за рахунок бігових доріжок. По-друге, буде укладено новий «пиріг» поля з усією відповідною «начинкою».

І от, коли почалися земляні роботи, будівельники наштовхнулися на три піхотні міни німецького виробництва, які пролежали на тому місці з часів другої світової війни. Казати, яку небезпеку таїли в собі оті «подаруночки» з минулого, либонь, не варто. Сапери спеціального підрозділу «Беркут», на щастя, швиденько впоралися зі смертельно небезпечними знахідками...

Русецький уболіватиме за... Україну

Як відомо, ударною силою в тенісній збірній Великобританії, яка в липні протистоятиме українській команді в матчі Кубка Девіса (Євро-Африканська зона першої ліги), є Грег Русецький.

Цей талановитий спортсмен народився і жив у Канаді. Але коли став успішно виступати на юніорському, а потім і дорослому рівні, з колишнього домініону перебрався до метрополії, на Британські острови, і прийняв тамтешнє підданство.

Є ще одна цікава подробиця: Русецький за походженням українець. І не приховує цього, а навіть пишається цим. Щоправда, він шкодує, що не володіє українською досконало. Однак у разі потреби може спілкуватися мовою предків.

Русецький — палкий прихильник футболу. І вподобання у нього конкретне — лондонський клуб «Арсенал». Нещодавно, коли Грег грав в одному з численних турнірів, які передують неофіційному чемпіонатові світу на трав'яних кортах в Уімблдоні, репортери запитали його: чи вболіватиме за збірну України, якщо та потрапить на чемпіонат світу. Спортсмен спершу не збагнув, що мова ведеться не про теніс, а про футбол, і відповів:

— Це неможливо, бо ми граємо проти цієї команди в Києві 11-13 червня.

Але коли йому пояснили, що запитання про футбольні змагання за світову корону, сказав:

— Дай Боже, щоб Україна потрапила на турнір до Франції. Буду за неї щиро вболівати, як, зрозумійте мене вірно, і за Англію...

Відбудеться зміна часу

Організатори Олімпіади-2000 в австралійському Сіднеї вважають за необхідне перевести час на годину вперед у період проведення Ігор, щоб отримати «зайвих» 60 хвилин для змагань увечері.

Сіднейський оргкомітет вважає, що переведення стрілок годинника дозволить збільшити кількість спортивних змагань у другій половині дня.

Ігри-2000 відбудуться з 15 вересня по 1 жовтня, коли ще не відчувається спекота. В ці дні сонце (в Австралії вересень — початок весни) заходить близько шостої вечора. Якщо ідею оргкомітету буде підтримано, то змагання на відкритих аренах триватимуть до сьомої години. Технічна реалізація цієї ідеї напрочуд проста — замість того, щоб, як звичайно, переводити стрілки годинника в останній вихідний жовтня, цю процедуру пропонують здійснити 27 серпня, за тиждень до відкриття Олімпійського селища.

Місце зустрічі — Барі

Учора на півдні Італії, в місті Барі, урочисто відкрито 13-ті Середземноморські ігри. Вони триватимуть до 25 червня і участь у них візьмуть 3370 атлетів (2469 чоловіків і 901 жінка) з 21 країни Середземноморського регіону. Найбільше представництво — країни-організатора: 448 атлетів. Сильні і численні команди надіслали також Франція, Іспанія, Греція.

Висвітлювати змагання будуть півтори тисячі журналістів. На проведення ігор уряд Італії виділив 80 мільярдів лір (46 мільйонів доларів). У церемонії відкриття взяв участь президент країни Оскар Луїджі Скальфаро.

Підготував Віктор СТАНКЕВИЧ.

Карнішовас вибирає Елладу

Кращий баскетболіст Європи 1997 року литовець Артурас Карнішовас, котрий останні два сезони виступав за іспанську «Барселону», у складі якої він став дворазовим чемпіоном країни, цього тижня підписав дворічний контракт на три мільйони доларів з володарем Кубка європейських чемпіонів нинішнього сезону грецьким «Олімпіакосом» із Пірея.

Нині Карнішовас перебуває в Австрії, де у складі національної збірної готується до чемпіонату Європи. Минулого вівторка Артурас вирушив до Пірея, там він має обов'язково пройти медичне обстеження.

Окрім «Олімпіакосу», Карнішоваса запрошували італійські клуби «Тімсистем» і «Бенеттон», а також три клуби північноамериканської Національної баскетбольної асоціації (НБА) — «Маверікс» з Далласа, «Лейкерз» з Індіанаполіса та «Суперсонікс» (Сієтл). Причому, керівництво «Маверіксу» пропонувало Карнішовасу контракт на шість років і сім мільйонів доларів.

Агент Карнішоваса Олександр Рашкович заявив, що «рішення продовжити кар'єру в Європі прийняв сам Артурас, який переконаний, що ще не все «показав» у Старому Світі».

—Віктор БРАНИЦЬКИЙ, «Голос України»—

Поки «Крижинка» не розтанула...

Хокейний сезон завершено. Минулої суботи визначився переможець Кубка Стенлі. В багатьох країнах хокеїсти давно вже пішли у відпустку. Але, незважаючи на це, хокейне життя не припиняється. Керівники федерацій, збірних, клубів, дитячих шкіл і в цей, як кажуть, «мертвий» для хокею сезон мають чимало клопотів. Не виняток і наша країна.

Усі звикли до того, що є в нас головний клуб —київський «Сокіл». Цей колектив — базовий для збірної країни. Вона, до речі, нинішнього року дістала підвищення в класі, перебралася з групи С до групи В світових чемпіонатів. Одне слово, з «Соколом» завжди пов'язували найзаповітніші мрії прихильників українського хокею. Але не тільки цим клубом живе він. Кілька днів тому завітав до палацу «Крижинка», де поки що базується одноіменна, перша в Україні хокейна школа. Тут, на території НСК «Олімпійський», свого часу вперше стали на ковзани десятки майстрів, які зажили слави навіть за океаном, у НХЛ.

Директор закладу, він же й головний тренер дорослої команди, яка виступає в чемпіонаті Східно-Європейської хокейної ліги (ЄХЛ), в минулому захисник ХК «Динамо» (Київ) Олексій Богінов. Разом із своїм батьком — видатним радянським тренером Дмитром Миколайовичем —вони понад тридцять років тому приїхали до Києва з Горького підносити хокей в Україні. Їхні намагання та ще кількох десятків ентузіастів не були марні. Ми пережили розквіт українського національного хокею. Але тепер, як і більшість видів спорту, він (через фінансову скруту) переживає не кращі часи.

—Держкомспорт ось уже майже рік не фінансує нашу школу, — розповідає Олексій Дмитрович. — Інколи отримуємо зарплату. Але потрібні кошти ще й на поїздки на змагання, оренду льоду, інвентар, амуніцію. Тут усе звалилося на плечі батьків наших вихованців...

Разом із Богіновим тренерами працюють відомі й авторитетні фахівці. Знаю їх багато років. Вони були прекрасними гравцями, а тепер — чудові тренери: Анатолій Ніколаєв, Юрій Павлов, Володимир Альошин, Анатолій Доніка, В'ячеслав Лепеха, Володимир Ульченков. А завучем — патріарх нашого хокею Ігор Олексійович Шичков. Усі вони мають велике бажання працювати, виховувати зміну. Але частогусто наражаються на байдужість.

Протягом чотирьох років вихованці школи були в ролі приймаків: тренувалися і грали на орендованій ковзанці «Червоного екскаватора». Але, нарешті, на «Крижинці» майже все готове. Хоча і тут все відбувалося не так просто. Один канадієць українського походження Петро Сірник у лютому 1993 року на реконструкцію «Крижинки» переказав 110 тисяч канадських доларів. Хотів дати навіть 200 тисяч. Утім, де ділося те, що дав, ніхто не знає. Кошти, щойно потрапили до Держкомспорту, миттю десь «загубилися». Хоча пана Петра попереджали, що гроші не підуть за призначенням. Але він — наївна душа — повірив у щирість і порядність чиновників від спорту.

Два роки нічого не робилося. Тоді й почав бити на сполох Петро Сірник. Просив, сердешний, прислати хоча б фото з реконструкції спортивного об'єкту.

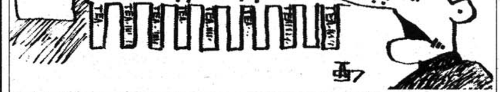
Будувати дах над ним почали, але не за канадські гроші, а за купоно-карбованці. Тоді була жорстка інфляція. Можете собі лише уявити, яка була їхня вартість. Ото й роботи вели з частими перервами. Було п'ять проектів реконструкції. Але зупинилися, як на мене, на гіршому. Стеля низька, вікна маленькі й розміщені біля самої підлоги. Навіть удень тут темно. Виходить, електроенергії доведеться спалювати чимало.

Після розмов у хокейній школі я не переконаний в тому, що нинішнього року вона почне працювати в своєму рідному домі. Насамперед цього дуже не хочуть ... керівники фігурного катання. Вони мріють вижити хокеїстів із палацу, котрий, до речі, свого часу побудували як тренувальну базу виняткова для майстрів шайби і їхньої зміни.

Дивує те, що фігуристів активно підтримує голова Держкомспорту Валерій Борзов. Хоча здобутки хокеїстів аж ніяк не менші. Підготовлені олімпійський (Олексій Житник) та чемпіони світу (Валерій Ширяєв та Дмитро Христич). Не кажу вже про переможців світових та європейських юніорських чемпіонатів. Їх кілька десятків. Однак педколектив «Крижинки» та діти сидять, мов на вокзалі, не знаючи, чи потраплять до поїзда, чи ні.

Інша річ, дирекція палацу «Крижинка» на чолі з Олександром Тупотою. Йде назустріч школі в усіх питаннях.

Олексій Богінов з сумом каже, що батьки їхніх учнів вже вирішили, фактично утримуючи заклад на власний кошт. Ніхто не наважиться сказати: чи виступатиме школа в чемпіонаті ВХЛ сезону 1997—1998 років. «Крижинка» поки не «розтанула», але, схоже, може припинити існування. Так, на жаль, сталося з хокейними школами в Донецьку, Дніпродзержинську, Запоріжжі. Ледь животіють такі заклади в Харкові та Сіверськодонецьку. Не дай Боже, щоб так сталося і в Києві...

Малюнок Анатолія АНДРЄЄВА (ДІНАУ-Укрінформ).

Припудрений мудрістю

Пародія

Зрісши не плаксивили,
Білені не пудрами,
Змалку ставши сивими,
Ми зростали мудрими.

Василь ЮХИМОВИЧ,
директор клубу гумористів Спілки письменників України.

Хто тяжів до каламбурів, —
Той і спав з каламарем.
Хто зростав на Байконурі —
Став космічним байкарем.
Хто моливсь' на мудрі бюсти,
Той вождями дорожив.
А кого знайшли в капусті —
З капустянками дружив.
Був хабарником відомим —
Ів труну дарів напхнуть.
На руках несли з роддому
— катафалком одвезуть.
... Я зростав не колосом,
Тим більше — не чічкою;
Я крутивсь не колесом
у млині над річкою.
Я крутився колесом
У візку Пегаса
І шрапнельним голосом
Брав спілчанську касу.
... Де ви, юності роки?
Ех, адресу б сплутали!
Та зостались лиш рядки,
Мудрістю припудрені.

Володимир СЕМЕНО.
Полтава.

7 мішків гречаної вовни

Чи знаєте ви...

що один державний діяч з успіхом замінює десять ідіотів.

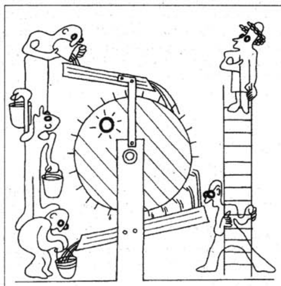
Знай наших!

Найспритніша людина планети проживає у селищі Мимрино. Це 22-річний О. Панасюк. Йому вдалося прибігти від куми, що мешкає в іншому кінці селища, швидше, ніж його дружина скумекала — куди це пропав її чоловік.

Талант є талант

Тричі лауреатом Державної премії Маразмадору став поет Абу Іван Ей. Першу премію він отримав ще з рук тирана Кокосюка, другу — за усвалення вождя-демократа Банан-бея, третю — за нинішнього президента. Абу Іван Ей сподівається, що після чергової революції він отримає Державну премію і вчетверте.

Щасливиця

Найпопулярніша наша співачка Жанна Безголоса повернулася з гастрольного турне по країнах тропічної Африки. «Мене скрізь буквально носили на руках!» — похвалилася Жанна на прес-конференції журналістам. Залишається лише додати, що в країнах, де виступала Ж. Безголоса, її приймали за поранену.

Попався

Нарешті затримано 35-річного маніяка Б. Сидорчука, який вже кілька років тероризував жінок. Схема його дій не відрізнялася особливою винахідливістю. Знайомився з красивою, звичайно заміжньою жінкою, водив її до шикарних ресторанів, театрів і... все. Обурені жінки вимагають від органів правосуддя застосувати відносно Сидорчука найсуворіше покарання.

З горя

Ось уже півроку не отримує зарплату держслужбовець Х., і як наслідок — усі ці півроку він п'є. Цікаво, що п'є щодня Х. в основному коньяки і шампанське, а закушує кальмарами та бутербродами з чорною ікрою.

Розвісьте вуха!

Парламент Маразмадору затвердив державну форму вух. Віднині всі маразмадорці повинні мати по два вуха розміром не менше блюдечка під бананове варення і кутом клаповухості не менше 17 градусів.

Важко, браття, жити

Важкі часи настали для керуючого банком Б. Хрюченка. Зважаючи на те, що він проживає у двоповерховому дванадцятикімнатному будиночку, складати долари та коштовності йому вже немає куди.

Олександр ПЕРЛЮК.
Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Кока-кольці — добровольці!

Сірого зимового ранку Іван Іванович прямував до пошти, де за неперевіреними чутками нібито даватимуть пенсію ще за осінь. Заметіль мела йому просто в очі, але старий бадьоро чимчикував проспектом, адже виграна зараз одна лише хвилина оберталася солідною економією часу в довжелезній, як завше, черзі.

Раптом Іван Іванович помітив щось таке, від чого в грудях у нього ніби аж тьохнуло. Посеред проспекту якісь сірі постаті вперто, енергійно, якщо не самозречено, попри вітер та сніг, піднімали чи то щит, чи то якісь риштування. І ці колективні зусилля, ця динаміка руху людей, об'єднаних спільною надважливою метою, котра примусила їх діяти, незважаючи на мороз і негоду, нагадали ветеранові трудові подвиги юності, його славетні Магнітки та легендарні цілинні землі.

Іван Іванович аж випростався, попри сльози, що текли від вітру по зморщених щоках, — але нехай! Старого зачарувала ота краса згуртованої праці, що все життя була для його покоління за дороговказ. І от воно, справжнє диво! Щит, котрий здіймався просто на очах, і в цьому не було вже ніякої помилки, палахкотів яскраво-червоним кольором,

на тлі якого, немов на першотравневих гаслах, сліпучо-білим сяяли якісь слова. Іван Іванович напружив зір, а душа вже співала мелодію улюбленої пісні про добровольців. Ще кілька кроків, іще — і ветеран упевнено, вголос прочитав оті короткі, немов його карбовані кроки, білі слова: Ко-ка-ко-ла!.. І він уголос урочисто заспівав, та так, що здивовано оберталися рідкі вранішні перехожі:

Кока-кольці—добровольці!
Треба вірити—жити натхненно.
До мети прямувать достеменно —
Тільки так можна щастя знайти!..

І ветеран весело й бадьоро рушив далі, до черги за пенсією, яка, власне, і не сприймалася більше як черга, а здавалася міцним, дружним кока-кольським колективом...

Юрій БОЛЬШАК.
Мал. Павла ГЛАДКЕВИЧА.

Бенціон МААРАВІ

Страшний сон

... Єрусалимом прокотилася чутка: Глава Єврейської Держави де-юре передав Стіну Плачу якомусь муфтієві та його людям. Усі знали, що де-факто люди муфтія ще кілька років тому почали будувати коло Стіни Плачу «Кімнату сміху». І ось тепер... Єврейським національно-патріотичним силам урвався терпець, і вони звернулися до Глави Єврейської Держави із суплікою. Їх запевнили, що рішення вже переглянуто. Але люди муфтія все одно залишали на стіні глумливі написи й матюкалися попід Стіною не на івриті. Видряпавшися на Стіну, муфтій оголосив, що Мечеть відлучила Головного Рабина від Синагоги. А заразом і від іудаїзму. Попереднього Головного Рабина відлучити не встигли, натомість поховали просто посеред дороги, бо під час поховання єврейська поліція влаштувала погром і, гамселячи мирне єрусалимське населення, шматуючи біло-блакитні прапори, вигукувала: «Кляті сіоністи! Ж... п...! Геть з Ізраїлю!»

Але це було років зо два тому. Прокуратура заявила, що погром — це не злочин. І життя знову завирувало. Хтось поклявся перетворити Єрусалим на взірцеве місто. На урочистих зборах з нагоди Дня Єврейської Незалежності колишні антисіоністи виголошували: «Під прапором герцелізму-жаботизму вперед, до перемоги сіонізму!» Після зборів був концерт, на якому заїжджий улюбленець близькосхідних терористичних режимів, а також Першої Леді Ізраїлю (яка розмовляла лише арабською, щоправда, з єврейським акцентом) у єрусалимському Палаці Націй співав: «Лівіматусю, батечку Ізраїль...» Співак був радником з питань культури в одного близькосхідного екстреміста. Він завжди стояв поруч із своїм патроном, коли той, невідь як опинившись на ізраїльській території, волав: «Тель-Авів — місто арабської слави!»

Життя тривало. Кнесет, який на одну третину складався із зоологічних юдофобів, час від часу переглядав єврейську символіку, міркуючи: додати до Зірки Давида ще один кут чи, навпаки, один кут відтяти. Глава Єврейської Держави продовжував вивчати іврит, і західняки (себто мешканці Західного Єрусалима) із захватом зазначали, що його іврит кращає. «Він наш! він наш!» — наполягали деякі близькосхідняки. І посилалися на пані Рухеле, чоловік якої, пан Рухман, нібито був із Главою Єврейської Держави в сауні й на власні очі бачив: у того все — як у справжнього еврея. Все на місці. Чи пак — децо вже не на місці. Водночас антидержавні сили поширювали чутку, що у випадку Глави Держави обрізання було поплутано з кастрацією. Тим часом Глава Єврейської Держави заявив якійсь телекомпанії, що книжок не читає ніяких (включаючи й П'ятикнижжя). Усі здогадувалися, що він скромничає, бо таки має дві улюблені книжки: чекову й телефонну. Отож, життя тривало.

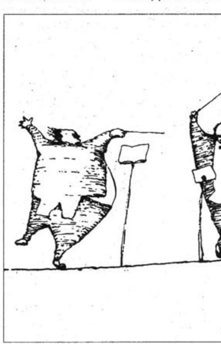
Хасиди з пейсами, що за довжиною дорівнювали козацьким вусам, бурчали: «В Єврейській Державі все погано, бо скрізь засіли «гої»...» Журнал, на обкладинці якого було написано «Елогім ве Ісраель», себто «Бог та Ізраїль», доводив: всі слов'янські мови походять од івриту й, мовляв, тільки національно сліпий не бачить, що слова «шмон» та «хохма» — івритського, ба навіть арамейського походження.

Якісь люди пікетували кнесет. На їхніх плакатах була цитата з «Книги пророка Єремії»: «Горе тому, хто зневолює ближнього свого працювати задарма і плату його затримує». На тель-авівському рейді стояв флот полковника Каддафі. Для полковникових людей візи було скасовано, і його агенти швендяли Єврейською державою. На орендованому в Ізраїлі полігоні ревли полковникові винищувачі. О, як страшно вони ревуть! Аж вуха позакладало!..

«Идем на посадку. Через двенадцать минут Тель-Авив». Усе, кінець! То перемовляються полковникові пілоти! «Пристегните ремень! Пристегните ремень!» «Га? Що? Де я? Де я?» «Авиалинии Украины. Скоро Тель-Авив», — відповіли мені чистісінькою російською мовою.

Єрусалим.

Мал. Віталія КОНОНЕНКА.

Космос хоче, щоб ми його почули

—Ольга АЛТАРЬОВА-СЕРГЄЄВА, біоенергетик,
Тетяна ПОЛУХІНА, журналістка

Мікромісто справді є

У "ГОЛОСІ УКРАЇНИ" та "Интересной газете" було надруковано інформації ("Неймовірно, але факт", ГУ № 74, "Космический разум между прошлым и будущим", ИГ № 8/34) про те, що один з народних депутатів України провів незвичайний "круглий стіл". Особливість його полягала в тому, що зібралися вчені, які мислять езотерично, провидці, екстрасенси. Мета — знайти якусь відповідь, прийняти правильне рішення в дивній і незвичайній ситуації.

Одній поважній людині (з міста Мелітополя) Вищий Розум передав інформацію, що в певному місці розміщується Некрополь древньої цивілізації. В ньому є бібліотека, різні приміщення і велика кількість цінностей. З допомогою спеціалістів — біоенергетиків, геологів, а також ручного буріння підтверджено наявність у цьому місці підземного мікроміста з численними ходами і коморами (автономними приміщеннями).

Однак коли ця людина екскаватором зрушила плиту над входом у підземне місто, а потім здала проби на лабораторний аналіз, то несподівано захворіла і незабаром померла. Дивні події почали відбуватися і з тим, кому провидець довірив у Києві цю інформацію. Що це таке? Випадковий збіг чи хтось охороняє таємницю?

Ще один дивний факт розкривається вже після смерті провидця: з'ясовується, в тому-таки місті і в той самий час кандидату технічних наук якась сила повеліла брати ручку, фломастери і писати, малювати. Як результат, спочатку виходили невизначеної конфігурації ієрогліфічні зображення, потім на тлі цих малюнків — зображення облич з чітко окресленими чакрами. Затим пішли малюнки складної структури. Після них — суцільний ієрогліфічний текст.

Учасники "круглого столу" дійшли висновку, що, можливо, якась невідома сила хоче передати землянам дуже важливу інформацію. Інша, також нам не відома сила, вважає, що робити це передчасно. Тому нині необхідна спокійна, виважена експертиза, щоб уникнути хибних кроків, а тим паче жертв.

До виваженості й обачливості закликає нас і таке: щойно ми оприлюднили факт прийняття малюнків, автор їх тут-таки потрапив у автомобільну катастрофу... Збіг? Випадковість? Цілком можливо. А може, і попередження.

У публікаціях містилося звернення до вчених, провидців, служителів культу взяти участь в експертизі цього явища. Інформації викликали великий інтерес у читачів, багату пошту, дописи цікавих людей. Багато з них сьогодні запитують, а що ж було потім? Чим завершилася ця справа? Чому преса мовчить, адже це всім цікаво?

"Час їхати!"

Відповідаємо. Далі було так само незвично і казково дивовижно. Допоки йшли пошуки фахівців та відгадок на поставлені запитання, у Москві шумеролог Анатолій Кіфишин прочитує написи на мелітопольській Кам'яній Могилі і повідомляє сенсацію: на території України виявлено пам'ятку протошумерської культури, на 3,5 тис. років продовжено час винаходу писемності... Одному з київських уфологів майже протягом року йде з космосу інформація, що він мусить чомусь їхати на південь України і щось там робити. Куди ж їхати і що робити —незрозуміло. Нарешті, знайомиться з носієм інформації про мелітопольське диво, і все стає на свої місця. У грудні він телефонує носієві і каже: "Час їхати!" Трьома днями раніше те саме зробив один з членів київського науково-релігійного товариства "Сахаджа-йога". Хоча вони одне одного ніколи в очі не бачили.

Поїхали... У складі групи були директор НДІ пам'ятково-охоронних досліджень академік В. Дудкін, уфолог Ю. Марчук, біоенергетик В. Богданов, спеціаліст з аномальних явищ В. Гостева. Півтори доби члени групи перебували в Мелітополі. Вивчали, аналізували, зробили кожен свій висновок. Про те, чим вони там займалися, знали лише три місцевих мешканці. За тиждень після їх від'їзду над Мелітополем з'явилося НЛО — яскраве, виразне, енергетично сильне, що засвідчують численні очевидці і публікація в місцевій пресі.

Академік Валерій Дудкін:

—Кам'яна Могила — унікальна природна археологічна пам'ятка, яку відкрив 1889 року М. Веселовський, і вивчають її вже понад століття.

Тут багато років працювали такі видатні українські вчені, як М. Даниленко, М. Рудинський, В. Гладилін. Майже весь свій час та силу наукової творчості віддає вивченню Кам'яної Могили відомий український дослідник петрогліфів Б. Михайлов.

До останнього часу в "тілі" Кам'яної Могили виявлено та досліджено більш як 60 гротів та печер. На плитах і стінах цих природних утворень знайдено зображення мамонта, бика, коней, риб, зміїв, солярних знаків, людиноподібних фігур, відбитків ступнів ніг та величезна кількість лінійно-геометричних ієрогліфоподібних композицій. Аналіз цих схожих на написи малюнків, проведений Б. Михайловим та відомим російським сходознавцем, фахівцем з давньомесопотамських мов А. Кіфишиним, привів до сенсаційного відкриття.

За А. Кіфишиним, лінійні та ієрогліфоподібні композиції на стінах та стелях гротів Кам'яної Могили є зразками найдавнішої в історії людства протошумерської писемності.

Якщо подальші дослідження підтвердять цю приголомшливу гіпотезу, то ми матимемо справу з відкриттям світового значення, яке змінить більшість наших уявлень про найдавнішу історію Євразії. Але навіть і без цих даних Кам'яна Могила біля Мелітополя — одна з унікальних пам'яток світової цивілізації. Це одне з див світу, яке за віком, історично-культурним значенням має бути першим об'єктом нашої уваги серед великої кількості чудових пам'яток старовини на території України. Я глибоко переконаний, що вже найближчим часом нас чекають у гротах і печерах Кам'яної Могили нові сенсаційні інформаційні знахідки, які вплинуть на наше світоуявлення, дадуть ключі до глибшого пізнання і себе, і світу загалом.

Археологічний заповідник Кам'яна Могила, який нині в місцевому підпорядкуванні, безумовно, мусить одержати статус національного. Україна має унікальну історико-археологічну пам'ятку світового значення, і розв'язання проблем її охорони, вивчення та експонування, безперечно, треба розглядати й виконувати на загальнодержавному рівні.

Уфолог Юрій Марчук узагальнює інформацію, яку одержали він, а також біоенергетик В. Богдан та спеціаліст з аномальних явищ В. Гостева.

На Україну і Мелітополь ми дивимось із загальнопланетарної, загальнокосмічної точки зору, тобто планету Земля і Всесвіт розглядаємо як одне ціле, як один організм, один оркестр. Завершується Христове двотисячоліття, тому і вчених, і простих людей хвилює: а що далі? Невже кінець світу, як пророкують окремі релігійно-фанатичні братства та "пророки"?

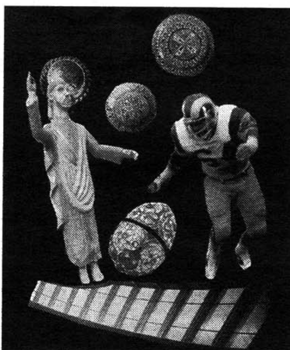
Цивілізація землян справді досягла небезпечної для неї і Космосу нагромадження ядерної енергії і зла. У попередні тисячоліття Космічний Розум (Бог) у таких випадках зупиняв землян, котрі забували про духовні засади світу цього, усував небезпечні накопичення зла потопами, катастрофами, льодовиками. Внаслідок у вічність пішли такі земні цивілізації, як Атлантида, Месопотамія, мікенська культура тощо.

Однак цього разу звернувся Бог до Ноя та синів його, кажучи: "... Я укладу заповіта свого з вами, і жодне тіло не буде вже знищене водою потопу, і більш не буде потопу, щоб землю нищити". І Бог промовляв: "Оце знак заповіту, що даю Я його поміж Мною та вами, і поміж кожною живою душею, що з вами, на вічні покоління: Я веселку свою дав у хмарі, і стане вона за знака заповіту між Мною та між землею..." "Це знак заповіту, що Я встановив поміж Мною й поміж кожним тілом, що воно на землі".

Чекаймо підказки

Отже, не буде більше нищення всяк сущого на землі за гріхи його. Людям просто даватимуть підказку, як перейти з гріховних на духовні засади життя, щоб не шкодити собі, Землі і Всесвіту.

Друге, що маємо пам'ятати, це те, що у Всесвіті ми не одні, що є й інші цивілізації, яким небайдуже, які ми, що робимо, як ставимося до з'явлення "чорнобилів" і вибухів ядерних зарядів, чому змінюються атмосфера і стратосфера, де беруться штучні супутники Землі (космічні кораблі). Чому, чому, чому?.. Щоб знайти відповіді на ці "чому", позаземні цивілізації посилають на планету Земля своїх дослідників на кораблях, які ми назвали НЛО (нерозпізнані літаючі об'єкти). Найчастіше вони з'являються у районах зосередження енергетичних виробництв або військових об'єктів. Північноамериканські системи протиповітряної оборони, як свідчить уфолог С. Пауков, щорічно фіксують близько тисячі приземлень лише на території США. Чимало буває їх і на теренах України. Зокрема, в Запорізькій, Дніпропетровській, Донецькій, Київській, Луганській областях, Криму... близько ста приземлень протягом року. Хоча Космічний Розум, цивілізації інших планет, на нашу думку, одержують інформацію про Землю в основному зі своїх енергетичних центрів. За інформацією, яку ми одержуємо з Космосу, території України належить особлива роль в інформуванні Космосу про життя планети, в духовному розвитку землян. На території нашої держави — декілька діючих енергетичних комплексів позаземних цивілізацій Сонячної системи. Зокрема, планет Урана, Юпітера, Сатурна, Марса, Венери. Більшість із них мають свої станції (загони спостереження) на Місяці. В Україні діючі енергетичні комплекси позаземних цивілізацій (ДЕКПЦ) розташовані на півночі Києва в районі сіл Демидів та Козаричі, у Мелітопольському регіоні та в Криму — в районі вулкана Кара-Даг і селища Коктебель. Десятки тисяч років тому ці ДЕКПЦ виконували й роль своєрідних навчальних центрів. Сьогодні вони теж активно діють. З їх допомогою незабаром має відбутися офіційна зустріч представників Землі з посланцями позаземних цивілізацій. Київський контактер Олександр Логвин уже висловлював своє переконання, що це має статися в Києві. Тобто в одному з найдревніших, найзагадковіших міст в історії земних цивілізацій.

До Мелітополя поїхали не лише тому, що нас запросив народний депутат. Протягом року ми одержували інформацію з Космосу як прохання, як повеління поїхати туди. Чому Космосу потрібно було це? Що тривожило його: чи прочитання в Москві написів на Кам'яній Могилі, чи другий поспіль вибух у багатоповерхових житлових будинках, чи необхідність відкрити вже земній цивілізації частину інформації, яка там зберігається, чи очистити деякі святі місця від великого нашарування негативної енергетики і в такий спосіб запобігти ймовірним катаклізмам, — ми нині відповісти ще не можемо. Це треба аналізувати, запитувати інформацію.

Єдине, що можемо вже сказати, це те, що Мелітопольський регіон — особливе місце на планеті Земля. Особлива і його роль у житті. Адже всім відомо, що саме звідси, з цих країв з України беруть доленосні витоки народів Північної Африки, Азії, Європи, Індії.

Енергокомплекс

Сам Мелітополь лежить між діючими енергокомплексами позаземних цивілізацій, які займають площу близько 80 квадратних кілометрів. Біолокаційне і сенсорне обстеження двох об'єктів комплексу показало, що тут є геніально продумана система підземних комплексів (до речі, з такою самою геніальною системою самозахисту) із спеціальними спорудами, галереями, тунелями, залами, храмовими та інформаційними (або як у нас кажуть, бібліотечними чи комп'ютерними) приміщеннями. Там ми одержали інформацію, що всі ці комплекси споруджувала працівілізації Землі, Сатурна, Юпітера та Урана.

Одержано також інформацію про те, які об'єкти не можна вивчати, щоб не спричинити незворотну енергетичну напругу планетарного масштабу. Найбільшу інтригу викликало вказання на об'єкти, де вже треба провести комплекс науково-дослідних робіт. А один, який колись був культовою спорудою, просто просять якнайшвидше відкрити. Тут нібито ще в ті часи була культова споруда на зразок нашого палацу шлюбу. Нас дуже вразило, що деякі весільні пари з Мелітополя навколишніх сіл чомусь їдуть сюди. Очевидно, їх кличе голос предків або ведуть зорі. З часом через пресу можна буде визначити, хто із старожилів під час весілля приїздив сюди, до річки, до природи, і як склалася їхня подружня доля та доля їхніх дітей. Адже все це не випадково. Взагалі мешканці Мелітопольського регіону — незвичайні люди. Мало не кожен сотий із них має біоенергетичні або екстрасенсорні здібності. Тут є визнані навіть за межами України провидці.

Ще не всю зібрану нами інформацію опрацьовано. Однак головний висновок уже можна зробити: земна цивілізація підійшла до тієї критичної межі, за якою вона або сама себе знищує, або її треба зупинити. Тобто прийшов час, коли Космічному Розуму, співдружності позаземних цивілізацій, Синам неба згідно із заповітом Бога з Ноєм і синами його пора відкрити землянам нову інформацію про світ і закони Божі, закони Всесвіту, які не можна порушувати нікому, ніколи і ні за жодних обставин. Цілком імовірно, що цю інформацію або частину її земляни одержать саме з енергетичних комплексів Мелітопольського регіону.

Ми розуміємо, що нашу інформацію важко сприймати непідготовленій людині. Але час про це говорити, усвідомити, що ми —частина розумного Всесвіту, і треба шукати з ним згоди, щоб жити за законами Божими і зробити це життя щасливим для всяк живучого на Землі на наступні тисячоліття.

Акционерное общество
«СП Манометр»

- **Преобразователи давления «Сапфир-22М», МТ 100, Манометры технические.** Производство.
- **Средства измерения давления, температуры, расхода, уровня.** Поставка.
- **Тепловая автоматика.** Поставка.
- **Представительства.** Обслуживание регионов и предприятий.
- **Сырье, материалы, энергоносители, комплектующие.** Обеспечение производств.
- **КИП и автоматика.** Комиссионная торговля. Ремонт. Поверка.
- **КИП и автоматика.** Информация, документация, обучение персонала.
- **«Кабинет Жака Паганеля».** Радиопрограммы. **«Манометрик».** Детская техническая газета.

Представительства осуществляют на местах обслуживание регионов и предприятий по следующим направлениям работ:

- ☑ анализ технического состояния объекта;
- ☑ выработка рекомендаций по совершенствованию систем контроля, управления и регулирования технологическими процессами;
- ☑ выбор рациональной номенклатуры технических средств;
- ☑ поставка средств измерений и автоматики с доставкой, таможенным оформлением, предмонтажной подготовкой;
- ☑ монтаж, наладка, гарантийное и техническое обслуживание КИП и автоматики;
- ☑ диагностика и устранение неисправностей, ремонт, поверка;
- ☑ обучение обслуживающего персонала, предоставление информационных материалов, консультаций.

Заключаем долгосрочные договоры на льготных условиях.

Украина, 310050, Харьков-50, а/я 905, АО «СП Манометр»

Производство и поставка:	**Тел./факс: (0572) 127-577; 120-867; 125-377.**
Ремонт и поверка:	**Тел. (0572) 206-701.**
Общие вопросы:	**Тел. (0572) 235-196.**
Донбасский филиал:	**Тел/факс (06242) 7-36-16.**

«Вісник НБУ» —
журнал для фінансової еліти

До 18 червня триває передплата на друге півріччя 1997 року на офіційні видання Національного банку України — журнал «Вісник НБУ» і додаток до нього «Законодавчі і нормативні акти з банківської діяльності».

Увага! Видання НБУ розповсюджуються в 1997 році лише за передплатою! Передплатити їх можна в усіх поштових відділеннях без обмежень, а також через передплатні фірми САММІТ, «Періодика», «M&C PAK», ТОВ «Київська служба передплати».

Періодичність виходу журналу і додатка — один раз на місяць.

Передплатний індекс у Каталозі періодичних видань України для журналу і додатка спільний — 74132.

Телефони для довідок у Києві: (044) 293-21-33; (044) 291-01-89.

ТДВ «Золото України», зареєстроване у Печерській райдержадміністрації за № 22959424 від 19.01.95 р., оголошує про свою ліквідацію. Претензії приймають за тел. 221-24-88.

Загублене свідоцтво ТДВ «Золото України» № 22959424 від 19.01.95 р., вважати недійсним.

ООО «Инвестиционная компания «Сплавы Украины» сообщает о своей ликвидации, претензии принимаются в течении 2 месяцев.

До відома громадськості

Акціонерне товариство «Київ-код» звернулося до Національної комісії з питань регулювання електроенергетики України з проханням про видачу ліцензії на здійснення підприємницької діяльності, пов'язаної з постачанням електричної енергії за нерегульованим тарифом на території України.

252010, Україна, Київ, вул. Аніщенка, 6.
Телефон /044/ 291-49-65.
Факс 290-09-61.

Колективне мале підприємство «Комбікормсервіс» ліквідується згідно з рішенням засновників. Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення. Звертатися за телефоном (044) 263-85-75.

До відома громадськості!

Державна холдингова компанія ***«Лисичанськвугілля»*** звернулася до Національної комісії з питань регулювання електроенергетики України з проханням про видачу ліцензії на здійснення підприємницької діяльності, пов'язаної з постачанням електричної енергії за нерегульованим тарифом на території України.

Поштова адреса:
Україна, 349900, Лисичанськ Луганської обл., вул. Малиновського, 1.
Телефони: /06451/ 2-12-78, 2-16-88.
Факс: /06451/ 2-05-58.

Арбитражный суд Одесской области 27.08.96 г. возбудил дело № 5/130 по заявлению ГНИ Киевского района г. Одессы о признании банкротом ЧП «СиС», расположенного по адресу: Одесса, ул. Литературная, 12, расчетный счет 0011468920 в Норд-Банке г. Одессы, МФО 328072.

Арбитражный суд Одесской области 27.08.96 г. возбудил дело № 5/132 по заявлению ГНИ Киевского района г. Одессы о признании банкротом 000 «Амбер ЛТД», расположенного по адресу: Одесса, пр-т Димитрова, 25, кв.108, р/с 2467719 в ОКБ «Инвестбанк», МФО 328210.

Арбитражный суд Одесской области 27.08.96 г. возбудил дело № 5/131 по заявлению ГНИ Киевского района г. Одессы о признании банкротом СП «АКА», расположенного по адресу: Одесса, пр. Маршала Жукова, 14-б, кв.5, расчетный счет 9467165 в ОКБ «Порто-Франко» код 20944572, МФО 328180.

Кредиторам, а таюке возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок с момента публикации по адресу: 270032, Одесса, пр. Шевченко, 4, Арбитражный суд Одесской области.

Інформація про випуск акцій ВАТ «Інвестиційна компанія «Примор'є»

м. Одеса **10 серпня 1996 р.**

1. Характеристика емітента.

1.1. Найменування ВАТ «Інвестиційна компанія «Примор'є».

1.2. Місцезнаходження: 270012, Одеса, вул. Пантелеймонівська, 8.

1.3. Дата заснування: 15.04.94 р.

1.4. Предмет діяльності: інвестиційна діяльність, комерційна та комісійна діяльність з ЦП, інші види діяльності, пов'язані з випуском та обігом ЦП.

1.5. Чисельність службовців: 11 чол.

1.6. Професійні дані про керівництво:

голова правління — Камінська Світлана Олександрівна, стаж — 27 років,

освіта вища технічна;

заступник голови правління — Добряков Володимир Миколайович,

стаж — 24 роки,

освіта вища економічна;

головний бухгалтер — Соколова Людмила Василівна,

стаж — 25 років,

освіта середня спеціальна.

1.7. Звіт про статутний фонд: Розмір статутного фонду 3 000 000 000 крб.

2. Опис господарської діяльності

ВАТ «Інвестиційна компанія «Примор'є» створено в квітні 1994 року (рішення Приморського виконкому м. Одеси про державну реєстрацію № 448 від 15.04.94 р.). З метою формування статутного фонду товариство здійснило першу емісію акцій (свідоцтво Міністерства фінансів України про реєстрацію випуску цінних паперів № 173/1/94 від 29.04.94р.) Обсяг емісії — 3 000 простих іменних акцій номіналом 1 000 000 крб. на загальну суму 3 000 000 000 крб. Передплата на акції була здійснена у терміни і за формою, передбаченими засновницькими документами та законодавством України.

Для виконання діяльності на ринку ЦП товариство отримало дозвіл Міністерства фінансів України № 284 від 17.05. 94 р. на здійснення діяльності з випуску та обігу цінних паперів. Пізніше отримано дозвіл Фонду державного майна України № 6 від 29.07.94 р. на право здійснення комерційної діяльності з приватизаційними паперами.

Для здійснення інвестиційної діяльності у липні 1994 р. товариством створено закритий взаємний фонд «Примор'є-інвест». 6 липня 1994 р. товариство здійснило випуск інвестиційних сертифікатів (свідоцтво Міністерства фінансів України про випуск цінних паперів № 3/3/94 від 06.07.94 р.).

З вересня 1994 р. товариство реалізує інвестиційні сертифікати за грошові кошти та майнові приватизаційні сертифікати.

3. Дані про емісію цінних паперів.

3.1 Номер і дата протоколу прийняття рішення про випуск цінних паперів: протокол загальних зборів ВАТ «Інвестиційна компанія «Примор'є» № 11 від 07.08. 96 р.

3.2 Мета використання фінансових ресурсів, залучених від емісії: збільшення статутного фонду товариства у зв'язку з виробничою необхідністю.

3.3 Обсяг емісії: 9000 шт.

3.4 Вид і категорії ЦП: акції прості іменні.

3.5 Номінальна вартість: 1 000 000 крб.

3.6 Сума емісії: 9 000 000 000 крб.

3.7 Серія та порядкові номери: акції випускаються однієї серії — А, під номерами від № 3001 до № 12000.

3.8 Порядок реалізації емісії: емісія відбулася шляхом внесення одноособового внеска засновником товариства — СП Торговий Дім «Примор'є», який за рахунок свого внеску викуповує емісію у повному обсязі. Передплата на акції проходила з 12.08.96 р. по 13.08.96 р. і відбувалася згідно із засновницькими документами та законодавством України.

3.9 Запланований курс реалізації акції: акції плановано продавати за їхнім номіналом.

3.10 Права та обов'язки по акціях другої емісії ВАТ «Інвестиційна компанія «Примор'є» визначено в засновницьких документах та чинним законодавством України.

3.11. Дивіденди по акціях другого випуску сплачують за наслідками діяльності товариства протягом року в травні — червні року, що слідує за попереднім, за адресою: 270012, Одеса, вул. Пантелеймонівська, 8.

4. Перелік і результати попередніх емісій ЦП та розподіл ЦП за видами.

У 1994 році відбувся перший випуск акцій (свідоцтво про реєстрацію випуску акцій № 173/1/94 від 29.04.94. р. видано Міністерством фінансів України. Обсяг випуску становив 3000 простих іменних акцій, на загальну суму 3 000 000 000 крб., номіналом 1 000 000 крб. кожна. Емісію було здійснено з метою формування статутного фонду. Передплата на акції першої емісії відбулася в порядку та у терміни, передбачені засновницькими документами та законодавством України.

5. Кількість іменних акцій, випущених емітентом, у тому числі акцій, що є власністю керівних працівників:

— іменних акцій випущено ВАТ «Інвестиційна компанія «Примор'є» — 3 000 шт.

— у власності керівних працівників ВАТ «Інвестиційна компанія «Примор'є» акцій компанії немає.

6. Можливі фактори ризику в діяльності емітента:

серед найможливіших факторів ризику слід зазначити млявість фондового ринку України, його непрозорість, нестабільність законодавства, тяжкий стан економіки країни. З цих причин довгострокові інвестиційні проекти стають високоризиковими і тому основна частина коштів вкладатиметься у середньострокові та короткострокові проекти, що зменшить консервативну долю активів інвестиційного портфеля, а також ризик.

В. О. Директора ВАТ
«Інвестиційна компанія «Примор'є»
М. Г. Моторнов.

Інформація про ВАТ ПТІ «Київоргбуд»

Найменування емітента	Відкрите акціонерне товариство «Проектно-технологічний інститут Київоргбуд»
Код ЄДРПОУ	04012951
№ свідоцтва про державну реєстрацію товариства та дата видачі свідоцтва	04012951 від 16.05.95 р., Виконавчим комітетом Печерської районної Ради народних депутатів м. Києва
Місцезнаходження	Київ, вул. Суворова, 4/6
Телефон	290-92-56
Телефакс	290-33-13
Основні види діяльності:	розробка проектно-кошторисної документації, проектів виконання робіт, наукові дослідження, інші види робіт та послуг
Кількість акціонерів	448
Середньоспискова чисельність працівників	177 чол.
Статутний фонд	388207,25 грн.
Прості акції	1552829 шт.
Номінальна вартість акції	25 коп.
Дата проведення останніх зборів акціонерів	22.04.97 р.
Найменування та місцезнаходження юридичної особи, уповноваженої емітентом продавати (купувати) його акції	—
Дата та термін виплати дивідендів —	з 01.08.97 р.

Основні фінансові показники

ПОКАЗНИКИ	1996 рік	1995 рік
1. Виручка від реалізації робіт, послуг	560,7 тис. грн.	441,6 тис. грн.
2. Балансовий прибуток	348,1 тис. грн.	279,5 тис. грн.
3. Всього по активах балансу	3554,6 тис. грн.	908,0 тис. грн.
4. Всього зобов'язань	—	—
5. Статутний фонд (довідково: номінальна вартість акції)	388,2 тис. грн. 25 коп.	378,6 тис. грн. —
6. Нерозподілений прибуток	—	—
7. Прибуток, що припадає на одну просту акцію	0,224 грн.	
8. Дивіденди, нараховані на одну просту акцію	0,024 грн.	

Арбітражний суд Чернівецької області (Чернівці, вул. Кобилянської, 14) порушив справу № 7-32-39/б про банкрутство спільного україно-німецького підприємства «Янтал» (Чернівецька обл., Сокирянський р-н, с. Коболчин), р/р 3467816 у Чернівецькому РУ ПІБ, МФО 356163.

Претензії кредиторів суд приймає протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Утерянное свидетельство о госрегистрации СП «Емеля» № 14364094 считать недействительным.

МІЖНАРОДНИЙ ФОНД «ВІДРОДЖЕННЯ»

оголошує

відкритий конкурс проектів для розробки і впровадження нових та розвитку існуючих навчальних курсів соціальних та гуманітарних дисциплін у вищих навчальних закладах України

До участі у конкурсі запрошуються вищі навчальні заклади (факультети, кафедри), а також наукові установи й наукові громадських організацій спільно з вищими навчальними закладами соціально-гуманітарного напряму.

До розгляду прийматимуться проекти, що передбачають розробку чи розвиток окремих курсів соціально-гуманітарних дисциплін у напрямі їхньої трансформації до сучасного рівня світової освітньої практики.

Проект має містити:

* програму чи проект програми курсу;
* розробку методичного забезпечення запропонованого навчального курсу (курс лекцій або текстів основних лекцій, посібники для студентів, реферати чи переклади іноземних джерел тощо);
* інформаційне забезпечення курсу — комплектацію бібліотек з вітчизняної та зарубіжної літератури й періодики для запропонованого курсу (проект повинен містити список літератури, що її планованo придбати), розширення доступу до світових джерел інформації —комп'ютерне забезпечення, INTERNET і т. п.;
* підвищення кваліфікації викладачів шляхом консультацій та співпраці з спеціалістами зарубіжних вищих навчальних закладів та світових наукових й освітніх центрів;
* план впровадження курсу в навчальний процес.

Перевага надаватиметься проектам навчальних курсів, що:

* створені молодими професорами, доцентами, докторами і кандидатами наук;
* інтегрують зусилля академічної та вузівської науки;
* передбачають поширення результатів реалізації проекту серед викладачів та науковців України шляхом проведення методичних семінарів, нарад тощо;
* передбачають зв'язки із зарубіжними освітніми та науковими центрами.

Пропозиції щодо фінансування проектів розглядатимуться відповідно до їх надходження. Останній термін приймання проектів — 15 вересня 1997 р.

Міжнародний фонд «Відродження» не надає гранти прибутковим організаціям, політичним партіям та релігійним організаціям.

Для одержання додаткової інформації про умови і процедуру подавання заявок на гранти необхідно звернутися до відповідного офісу Міжнародного фонду «Відродження».

З міста Києва, Київської, Чернігівської, Житомирської, Вінницької та Хмельницької областей:
254053, Київ, Бехтерєвський пров. 13-а, кімн. 10,
тел. (044) 216-33-07, відділ організаційного забезпечення проектів.

З Дніпропетровської, Запорізької, Кіровоградської та Черкаської областей:
320044, Дніпропетровськ, вул. К. Маркса, 35, корп. 4, кімн. 40,
тел. (0562) 44-81-76.

З Донецької та Луганської областей:
340052, Донецьк, бул. Тараса Шевченка, 133, кімн. 502,
тел. (0622) 99-41-48.

З Автономної Республіки Крим:
333000, Сімферополь,
вул. Севастопольська, 8, офіс 99,
тел. (0652) 27-31-78, 27-44-55.

Зі Львівської, Волинської, Рівненської, Тернопільської, Чернівецької, Івано-Франківської та Закарпатської областей:
290008, Львів, вул. Театральна, 17,
тел. (0322) 27-18-57.

З Одеської, Миколаївської та Херсонської областей:
270011, Одеса, вул. Кірова, 48, кв. 1,
тел.(0482) 24-63-37.

З Харківської, Полтавської та Сумської областей:
310057, Харків, вул. Чернишевського, 4, кв. 4,
тел. (0572) 47-01-55.

Арбітражним судом Хмельницької області порушено справи про банкрутство:

№ 5-Б від 16.01.1997 р. малого колективного виробничо-комерційного підприємства «Зоря» (Житомирська область, Любарський район, с. Іванків; р/р 468018 в Старокостянтинівському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 315201, код № 21328199);

№ 34-Б/2 від 5.02.1997 р. україно-польської виробничо-комерційної фірми «Случ» ЛТД (281100, Старокостянтинів, вул. Миру, 39; р/р 110467302, МФО 375166, в Старокостянтинівському відділені Ощадбанку 2888);

№ 77-Б/5 від 14.02.1997 р. товариства з обмеженою відповідальністю виробничо-комерційної фірми «Оріон» ЛТД (281100, Старокостянтинів, вул. Миру, 3/20, кв. 4; р/р 110467425, МФО 375166, в Старокостянтинівському відділенні Ощадбанку 2888);

№ 78-Б/5 від 14.02.1997 р. товариства з обмеженою відповідальністю австро-естонсько-російсько-українського виробничо-комерційної фірми «Форам» ЛТД (281100, Старокостянтинів, вул. Миру, 33, кв. 30; р/р 110467522, МФО 375166, в Старокостянтинівському відділенні Ощадбанку 2888);

Кредиторам та можливим санаторам подавати заяви з майновими вимогами до боржників у місячний термін з дня опублікування оголошення за адресою: 280000, Хмельницький, пл. Незалежності, 1, Арбітражний суд.

МІЖНАРОДНИЙ ФОНД «ВІДРОДЖЕННЯ»

оголошує про прийом до розгляду проектів з підтримки трансформаційних процесів в освіті й культурі, розбудові інституцій громадянського суспільства

Міжнародний фонд «Відродження», як частина мережі фондів Сороса, є благодійним фондом, який фінансує проекти та програми, що сприяють процесу демократичного розвитку в освіті й культурі, розбудові інституцій громадянського суспільства. Працюючи у співробітництві з неурядовими організаціями, приватними та державними установами в Україні, фонд «Відродження» за час свого існування підтримав різноманітні програми, надавши тисячі індивідуальних грантів та фінансову підтримку понад 2500 проектам, загальним обсягом понад 45 мільйонів доларів.

Перевага у фінансуванні надаватиметься проектам, які спрямовані на:

✓ **підтримку діяльності молодіжних організацій та молодіжних ініціатив** — сприяння активізації їхньої діяльності; розвиток студентського самоврядування;

✓ **підтримку регіональної преси** — проектів, спрямованих на пільгове розповсюдження інформації серед місцевих видань, формування альтернативної мережі поширення часописів, професіоналізацію журналістів місцевих видань тощо;

✓ **розвиток співпраці між регіонами України** —передусім недержавних організацій, обмін телепрограмами, періодичними виданнями; проведення спільних літніх шкіл, учнівських та студентських таборів тощо;

✓ **активізацію благодійницької діяльності бізнесових структур** — здійснення заходів, які стимулювали б бізнесові структури вкладати кошти в соціально-важливі неприбуткові проекти;

✓ **розвиток діяльності жіночих організацій України;**

✓ **розвиток мережі організацій, діяльність яких спрямована на захист прав та інтересів громадян;**

✓ **дослідження транформаційних процесів в освіті й поширення цього досвіду** (реформування середньої, професійно-технічної та вищої освіти; інноваційні заходи у фінансуванні та управлінні освітою тощо);

✓ **розвиток середньої освіти** — підтримка шкіл, освітніх та методичних центрів, творчих колективів освітян, практична діяльність яких спрямована на забезпечення високого рівня знань учнів сіл і малих міст для подальшого продовження їхньої освіти;

✓ **розвиток мережі Internet в Україні** — підтримка проектів, реалізація яких сприятиме організації навчання користувачів та спеціалістів Internet;

✓ **видання праць вітчизняних та перекладів зарубіжних авторів** із літературознавства, мистецтвознавства, історії, економіки;

✓ **підтримку розвитку інфраструктури культурного середовища** — підтримка проектів регіонального та міжрегіонального значення щодо розвитку діючих культурно-інформаційних інституцій (мистецьких центрів, агенцій, асоціацій, музеїв, театрів тощо);

✓ **впровадження моделі терапії сім'ї в процес реабілітації та профілактики узалежнень** — створення осередків, де надається допомога узалежненим та членам їх родин; відкриття телефонних ліній допомоги в кризових ситуаціях тощо.

Пропозиції щодо фінансування проектів розглядатимуться відповідно до їх надходження. Останній термін прийому проектів — 15 вересня 1997 р.

Міжнародний фонд «Відродження» не надає гранти прибутковим організаціям, політичним партіям та релігійним організаціям.

Для одержання додаткової інформації про умови й процедуру подання заявок на гранти необхідно звернутися до відповідного офісу Міжнародного фонду «Відродження»:

З міста Києва, Київської, Чернігівської, Житомирської, Вінницької та Хмельницької областей:
254053, Київ, Бехтерєвський пров. 13-а, кімн. 10,
тел. (044) 216-33-07, відділ організаційного забезпечення проектів.

З Дніпропетровської, Запорізької, Кіровоградської та Черкаської областей:
320044, Дніпропетровськ, вул. К. Маркса, 35, корп. 4, кімн. 40,
тел. (0562) 44-81-76.

З Донецької та Луганської областей:
340052, Донецьк, бул. Тараса Шевченка, 133, кімн. 502,
тел. (0622) 99-41-48.

З Автономної Республіки Крим:
333000, Сімферополь,
вул. Севастопольська, 8, офіс 99,
тел. (0652) 27-31-78, 27-44-55.

Зі Львівської, Волинської, Рівненської, Тернопільської, Чернівецької, Івано-Франківської та Закарпатської областей:
290008, Львів, вул. Театральна, 17,
тел. (0322) 27-18-57.

З Одеської, Миколаївської та Херсонської областей:
270011, Одеса, вул. Кірова, 48, кв. 1,
тел.(0482) 24-63-37.

З Харківської, Полтавської та Сумської областей:
310057, Харків, вул. Чернишевського, 4, кв. 4,
тел. (0572) 47-01-55.

Арбітражний суд Львівської області порушив справи про визнання банкрутом:

приватного підприємства «Дика ружа», справа № 2/323 від 10.04.97р.; юридична адреса: 290052, Львів, вул. Широка, 81/912; банківські реквізити: р/р 1468760 в Залізничному відділенні Ощадного банку № 6319, МФО 385048 (Львів, вул. Січових Стрільців, 9);

приватної фірми «Медіум-ПС», справа № 2/324 від 10.04.97р.; юридична адреса: 290016, Львів, вул. Я. Мудрого, 5/4; банківські реквізити: р/р 3468811 в ЗГРУ КБ «Приватбанку», МФО 325321 (Львів, вул. Гуцульська, 19/21);

приватного підприємства «Даугава», справа № 2/266 від 02.04.97 р.; юридична адреса: 290016, Львів, вул. Шевченка, 376/93, банківські реквізити: р/р 3468345 в ЗГРУ КБ «Приватбанку», МФО 325321 (Львів, вул. Гуцульська, 19/21);

приватного підприємства «Чорногора», справа № 2/259 від 02.04.97 р.; юридична адреса: 290025, Львів, вул. Папоротна, 7/7; банківські реквізити: р/р 468713 в АТ «Індустріально-експортному банку» Львова (Львів, вул. Шевченка, 23);

державного комерційного підприємства торгівлі «Господар зал», справа № 2/258 від 02.04.97 р.; юридична адреса: 290052, Львів, вул. Широка, 41; банківські реквізити: р/р 567505 в Скнилівській філії ЗУКБ, МФО 325042 (Львів, вул. Виговського, 34);

українсько-польського спільного підприємства з обмеженою відповідальністю — фірми «АМС», справа № 271 від 09.04.97 р.; юридична адреса: 290016, Львів, вул. О. Невського, 14/1; банківські реквізити: р/р 467622 в Сихівському відділенні Промінвестбанку, МФО 325655 (Львів, вул. Донбасівська, 19);

товариства з обмеженою відповідальністю «Атар», справа № 2/279 від 24.03.97 р.; юридична адреса: 290035, Львів, вул. Сяйво, 19/55; банківські реквізити: р/р 2467441 в Скнилівській філії АТ «ЗУКБ» Львова, МФО 325042 (Львів, вул. Виговського, 34);

спільного українсько-естонського підприємства в формі товариства з обмеженою відповідальністю — фірми «ІСВ» ЛТД, справа № 2/250 від 28.03.97 р.; юридична адреса: 290054, Львів, вул. Виговського, 41/41; банківські реквізити: р/р 2467260 в АК «Електронбанку» Львова, МФО 325213 (Львів, вул. Грабовського, 11);

товариства з обмеженою відповідальністю «Беседер», справа № 2/131 від 06.02.97 р.; юридична адреса: 290016, Львів, вул. Я. Мудрого, 21/2; банківські реквізити: р/р 4467848 у Залізничному відділенні Промінвестбанку Львова, МФО 325105 (Львів, вул. Листопадового Чину, 8);

малого приватного підприємства «Крез», справа № 2/132 від 06.02.97 р.; юридична адреса: 290021, Львів, вул. Садова, 27а/10; банківські реквізити: р/р 468138 в Скнилівській філії ЗУКБ Львова, МФО 325042 (Львів, вул. Виговського, 34).

Арбітражний суд приймає заяви кредиторів та можливих санаторів протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за адресою: Львів-10, вул. Личаківська, 81.

Державна податкова адміністрація в Карлівському районі Полтавської області повідомляє, що Арбітражний суд Полтавської області (314000, Полтава, вул. Зигіна, 1) порушив справи про визнання банкрутами:

— фермерського господарства «Зоря» (с. Н. Ланна Карлівського району Полтавської області; р/р 641901 в Карлівському відділенні банку «Україна» АК), справа № 583/3 б;

— фермерського господарства «Промінь» (с. Н. Ланна Карлівського району Полтавської області; р/р № 6041503 в Карлівському відділенні банку «Україна» АК), справа № 590/3 б;

— товариства з обмеженою відповідальністю магазина «Крок» (315720, м. Карлівка, Полтавської області, вул. Шевченка, 11; р/р 467305 в Карлівському відділенні банку «Україна» АК), справа № 697/26.

Зміни до інформації

про випуск акцій **ВАТ «Інвестиційна компанія «Реал-інвест»**

Дата початку продажу акцій — 14.06.97 р., дата припинення продажу акцій і проведення установчих зборів — 16.06.97 р.

Відкрите акціонерне товариство «Електромотор» повідомляє,

що 19 липня 1997 року в приміщенні ВАТ «Електромотор» за адресою: Полтава-32, вул. Фрунзе, 155 відбудуться збори акціонерного товариства.

У них можуть брати участь акціонери чи представники акціонерів, які володіють особисто, або представленими їм від інших акціонерів, не менш як 500 голосами.

Голоси може бути передано дорученням чи договорами-дорученнями з розрахунку 1 акція — 1 голос.

Для участі в зборах необхідно подати заявку за встановленою товариством формою не пізніше, як за 20 днів до дати скликання зборів.

Порядок денний:

1. Звіт генерального директора про результати роботи в 1996 році і I півріччі 1997 року та перспективи розвитку.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Про зміни в статуті АТ.

Початок зборів о 10.00 годині.
Реєстрація акціонерів з 8 год. 30 хв.

Довідки за телефонами:
192—115; 192—309; 3—40—31.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Дебют» повідомляє про визнання недійсним загубленого свідоцтва про державну перереєстрацію ТОВ «Дебют» № 21602364 від 6 жовтня 1994 року, видане Жовтневою районною Радою народних депутатів м. Києва.

Товариство з обмеженою відповідальністю «ДІСС» оголошує про свою ліквідацію.

Претензії приймаються протягом двох місяців від дня опублікування.

Тел. 294-43-66.

Утерянное регистрационное свидетельство № 22973559 ООО «Сантех-реконструкция», считать недействительным.

Общество с ограниченной ответственностью Гастроном «Центральный» объявляет о своей ликвидации. Претензии и заявления кредиторов принимаются в течение 2 месяцев с дня выхода объявления по адресу: Харьков, ул. Пушкинская, 54.

Утерянное свидетельство ООО «Олимпийские резервы» № 21512709 считать недействительным.

З телетайпа

Кримчанам аплодує Рим

Уже вчетверте уславлений фортепіанний дует із Сімферополя у складі Юрія та Ольги Щербакових здобуває перемогу у престижних міжнародних конкурсах. Цього разу молоде подружжя вибороло другу премію шостого Музичного інтернаціонального турне, яке проходило у чотири етапи у 18 містах світу. Перший етап конкурсу зібрав понад 3,5 тисячі піаністів із 47 країн світу, а до фінального змагання у Римі прийшло лише шестеро музикантів, у тому числі і Юрій та Ольга Щербакови, які, до речі, цього року відзначають перше десятиріччя свого творчого та сімейного союзу. Талановиті піаністи підкорили італійців, вихованих на кращих зразках високої музики, не лише прекрасним натхненним виконанням творів Рахманінова, Шопена, Шуберта, а й їхньою оригінальною авторською обробкою.

Такого асфальту ще не було

Випуск «всепогодного» асфальту, який не боїться ні дощу, ні холоду, освоїв Костянтинівський асфальтобетонний завод, що на Донеччині.

Нове дорожнє покриття спеціалісти назвали ВОМС, що означає «волога органічно-мінеральна суміш». Виготовляють її на основі кам'яновугільного дьогтю. Дорожники виробляють його власними силами. ВОМС міцніша за асфальт, екологічно безпечна, а головне, —не боїться вологи й низьких температур, а отже, ремонт доріг не треба буде відкладати до настання тепла.

До речі, ВОМС можна заготовляти про запас. Сьогодні завод вже спроможний випускати за добу 600 тонн нового дорожнього покриття, і виробництво його зростатиме. Запроваджувати новинку мають намір і в інших містах та районах області.

Годинник, що відлічує останні секунди тисячоліття

Пристрій, що незабаром прикрасить фасад Львівського музею етнографії та художнього промислу, вестиме лише відлік секунд, що залишилися до початку нового тисячоліття.

Таким подарунком відома на Прикарпатті фірма з випуску столової води «Перлина заходу» вирішила прилучити стародавній Львів до когорти європейських міст, мешканці яких мають змогу спостерігати за нестримним бігом останніх 100 мільйонів миттєвостей нинішньої епохи.

Пристрій, над яким завершили роботу місцеві винахідники, наділений низкою «національних» особливостей. Кожних сто тисяч секунд він відзначатиме сигналами-мелодіями з народних пісень. А через мільйонний інтервал над головним проспектом міста лунатиме Гімн України. Кому випаде нагода бути в цей час поряд, має шанс одержати подарунок. Розігруватиметься і своєрідна цифрова лотерея, проводитимуться конкурси на краще знання етнографічних особливостей України, інші краєзнавчі акції, організовані Інститутом народознавства —одним із співзамовників годинника-табло.

Сергій ФЕДОРЕНКО, директор профілактично-оздоровчого центру «ФЕСКО»

Глиною не лише мурують, а й лікують

Ваше здоров'я

ЩЕ БОЗНА-ВІДКОЛИ люди використовували глину не лише для будівництва, виготовлення посуду, а й з лікувальною метою. Скажімо, греки лікували шлункові кольки, серцевий біль, запальні процеси глиною, освяченою жерцями.

Сучасні досліди підтверджують мудрість давніх рецептів. С. Боткін використовував аплікації з глини при багатьох внутрішніх хворобах. Професор Шрумпер із Берлінського університету 1930 року отримав чудові результати в лікуванні глиною азіатської холери і став пропагандистом цього методу. Радили використовувати глину як універсальний лікувальний засіб і всесвітньо відомі цілителі Кнайп, Рікі, Емануїл Фелке та ін. У наш час глинолікування дуже поширене в Болгарії. Іван Йотов із Варни та Марія Матева із Габрова мають унікальні результати.

На нашій планеті нараховують кілька мільйонів чоловік, що систематично включають у свій раціон глину. В багатьох країнах існує навіть масове виробництво цього корисного продукту. В аптеках, на базарах іде жвава торгівля глиняними пластинками для аплікацій, кульками та порошком для внутрішнього вживання.

Глина дуже чутлива до навколишніх фізико-хімічних умов і має сорбційні властивості. Вона бере участь у регуляції іонної рівноваги в травному тракті, в очищенні організму від канцерогенних радіоактивних елементів. Завдяки цим властивостям було б доречно використовувати глину в радіоактивно забруднених районах.

Блакитна глина багата на мінеральні елементи. Завдяки вмісту кремнію її використовують для лікування туберкульозу, атеросклерозу. Вміст магнію, заліза і кальцію дозволяє вживати глину при анемії, загальному виснаженні, демінералізації.

Має вона і бактерицидну властивість. Колись у селах гнійні рани змазували глиною, і вони загоювалися значно швидше.

Глина як бактерицидна речовина — прекрасний засіб від інфекцій, колітів, запальних процесів, паразитів у кишечнику.

Згідно з дослідженнями англійського вченого Г. Керн-Сміта глина має унікальну властивість накопичувати, зберігати й передавати енергію, одержану з навколишнього середовища, через постійні зміни у кристалічній структурі. Це теж відкриває широкі перспективи.

З лікувальною метою найкраще використовувати глину, що має однакове вібраційне енергетичне поле із здоровими клітинами людини.

Саме ця глина змушує хворі клітини, що мають іншу довжину хвиль, вібрувати, як здорові. Але характеристика статичної хвилі потребує перевірки методами радіостезії.

Внутрішнє вживання

Чайну ложку глини (дітям пів чайної ложки) розмішати у склянці води скляною або дерев'яною паличкою. Вживати без осаду двічі-тричі на день за годину до їди при виразках травної системи, дизентерії, колітах, запальних процесах, онкологічних захворюваннях.

Зовнішнє використання

На хворі місця роблять із глини аплікації завтовшки 1,5—2 см (більші за розміром, ніж хворе місце) на 2 години 1-2 рази на день, а в тяжких випадках — на цілу добу.

Гнійні процеси потребують зміни компресів кожні півгодини. Використання аплікацій одноразове. Глину для них розводять із сирою водою кімнатної температури і загортають в один шар марлі.

Використовують глину також при захворюваннях печінки, нирок, сечового міхура, серця, легенів, щитовидної залози, суглобів та при гінекологічних захворюваннях.

Ванни з розчином глини можна робити при артритах, ревматизмі, нервових та шкірних захворюваннях (по 5-20 хвилин двічі на тиждень).

Корисні також косметичні маски, що містять глину. Їх кладуть тонким шаром на обличчя і тримають до засихання. Змивають теплою водою.

Бровари
Київської області.

Сповідь незнайомця

Не в грошах щастя...

Спека дошкуляла. Синові після різноманітних атракціонів забаглося скуштувати морозива. Ми сиділи у затінку розлогого каштана.

— Не зайнято? — поцікавився явно не під українським сонцем засмаглий чоловік і зручно вмостився в кріслі. — Ну й спека сьогодні. Навіть на Багамах не було так спекотно...

— А ви ніби там були, — раптом подав голос мій син.

— Якщо хочеш знати, то я не тільки там був. Мені легше розповісти, де я ще не побував. Ти географію по карті вчиш, а я — на місцевості. Я, хлопчику, дуже багатий чоловік. Багатий, але нещасливий, — сумно зітхнув, пильно подивився на мене і, мабуть, побачивши в очах зацікавленість, почав розповідати.

— Знаєш, — це вже до мене, — ніколи не думав, що так невдало складеться життя. Скажи, ні, ти мені скажи, чого їй ще бракувало? Золота? Перснів у неї стільки, що могла на кожному пальці носити і щодня міняти. Кришталеві черевички — і ті були!

Зітхнув.

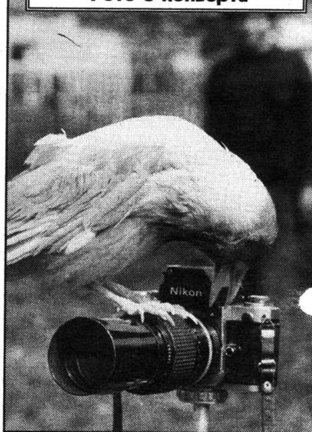
— У мене теж такий хлопчик, тільки бачив я його давно, колишня дружина не дозволяє зустрічатися нам. А хіба я йому зла хочу? Ось ти мені скажи, — звернувся до сина, — в тебе машина є? А я своєму «Мерса» подарував. І в дружини «Мазда». А ось там, туди голову поверни — моя «Тойота». А оті хлопці — мої охоронці. А щастя немає. Приїхав сьогодні до неї, на колінах просився, а вона й на поріг не пустила. Думаєш, дівчат у мене немає? Та вони мене не цікавлять, — її люблю. Жили ми з нею щасливо, доки гроші не завелися. Правду люди кажуть: щастя не в грошах. А які я їй вірші писав, хочеш послухати?

Віршів ми не слухали. Син доласував своє морозиво, і ми підвелися. Незнайомець тяжко зітхнув і слухняно пішов за охоронцями до «Тойоти»...

Наталка ВІЙТИШИНА.

Львів.

Фото з конверта

І де вона, ця пташечка?

Фото Дмитра ПЕЧКОВСЬКОГО.

Яблуко з французької гілки Дорошенків

Київська середня школа № 16 вп'яте стала місцем проведення конкурсу імені Андре Годійо з володіння французькою. Це інтелектуальне змагання для учнів загальноосвітніх шкіл започаткувала французька асоціація «Обміни: Франція — Україна», що курирує конкурс разом з українською асоціацією «Спадщина». Окрім традиційних дипломів і пам'ятних подарунків, переможці отримали можливість з'їздити до Франції.

Цього разу увага громадськості до конкурсу пояснювалася й тим, що для участі в його організації до нашої столиці прибула вдова Андре Годійо — мадам Ірен. Розчулено ступила вона на землю своїх предків. Гетьман Петро Дорошенко —прапрадід мадам Годійо.

Олег ОЛЕКСІЙЧУК.

Відпустка на сонячному півострові

(Початок на 5-й стор.).

Скажімо, санаторій «Лівадія» (селище Лівадія. Велика Ялта) пропонує номери «люкс» (81 дол. за добу), «напівлюкс» (54 дол.), 2-місні номери з частковими зручностями (29 дол.), 4-разове харчування і лікування серцево-судинної і нервової систем, більярд і тенісний корт. Санаторій «Україна» (селище Гаспра, Велика Ялта) — 2-місні номери (54 дол.), 4-разове ресторанне харчування і лікування органів дихання, басейн і тенісний корт. У санаторії «Парус» (Гаспра, поруч з «Ластівчиним гніздом») такі самі ціни та умови. Для гурманів —супервідпочинок у санаторії «Форос» за ціною від 75 до 150 дол. за добу.

Насамкінець додамо, що в Сімферопольському аеропорту, на залізничному вокзалі вас зустрінуть десятки таксистів. Якщо вам не шкода 60 доларів, то вас справді швидко відвезуть до Ялти, а за 40 — до Алушти. За 10 гривень до цих населених пунктів вас доставлять маршрутні таксі — мікроавтобуси. Менш комфортно, але дешевше і надійніше можна проїхатися автобусом чи тролейбусом. Автобусна і тролейбусна станції розташовані поруч із залізничним вокзалом. До Ялти автобуси ходять щогодини, починаючи з 4.50, а останній рейс о 18.30, вартість квитка 4 — 5 грн., до Алушти — 2.60 — 3.50 грн. До Судака автобуси починають ходити о 6.30, а закінчують о 18.50, квиток коштує 5 — 6 грн. До Євпаторії перший рейс о 7.20, останній —19.20, вартість проїзду 3,20—4,50 грн.

Тож приємного вам відпочинку на вітчизняних курортах!

Наступний номер вийде 18 червня 1997р.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 280293.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311104.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.